

บทที่ 3

ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันในภาคตะวันออกและภาคใต้ของประเทศไทย

จากการที่ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตยางแผ่นรมควันรายใหญ่ของโลก อีกทั้งสัดส่วนการผลิตยางแผ่นรมควันภายในประเทศเพื่อการส่งออกมีมากที่สุด ในอุตสาหกรรมการผลิตยางทั้ง 4 ประเภท กล่าวคือการผลิตยางแผ่นรมควันมีร้อยละ 79.98 ยางแท่งร้อยละ 12.5 ยางเครนร้อยละ 2.57 น้ำยางข้นร้อยละ 3.57 และอื่น ๆ ร้อยละ 1.38 ของปริมาณการส่งออกยางตามตารางที่ 2.7 เนื่องจากลักษณะการผลิตยางส่วนใหญ่เป็นยางแผ่นรมควันประกอบกับการผลิตมักประสบปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะราคาซื้อขายวัตถุดิบซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการในการตัดสินใจดำเนินงาน ดังนั้น บทนี้จะศึกษาถึงต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควัน โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. โครงสร้างของต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควัน
2. การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควัน ซึ่งแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้
 - 2.1 การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันของโรงงานขนาดใหญ่
ในภาคใต้
 - 2.2 การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันของโรงงานขนาดกลาง
ในภาคใต้
 - 2.3 การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันของโรงงานขนาดกลาง
ในภาคตะวันออก
 - 2.4 การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันของโรงงานขนาด
กลางในภาคตะวันออกและภาคใต้ของประเทศไทย

3. การปันส่วนต้นทุนในการผลิตยางแผ่นรมควันเพื่อคำนวณต้นทุนของยางแผ่นรมควันเกรดต่าง ๆ ของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้และภาคตะวันออก

4. การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันเกรดต่าง ๆ ของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้และภาคตะวันออก

1. โครงสร้างของต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควัน

ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันประกอบด้วย ต้นทุนวัตถุดิบ ค่าแรงทางตรง ค่าใช้จ่ายการผลิต และค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น ๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ต้นทุนวัตถุดิบ

วัตถุดิบที่สำคัญที่สุดในการผลิตยางแผ่นรมควัน คือ ยางแผ่นดิบที่ผลิตจากเกษตรกรชาวสวนยาง หากคุณภาพของยางดิบแตกต่างกันก็จะมีผลทำให้ยางแผ่นรมควันแตกต่างกันไปด้วย ซึ่งในบทที่ 2 ได้จัดคุณภาพยางแผ่นรมควันเป็น 5 เกรด การจัดคุณภาพในเบื้องต้นจะกระทำตั้งแต่รับยางแผ่นดิบเข้าโรงงานโดยจะพิจารณาจาก

- ความสะอาดของเนื้อยาง เมื่อชกยางแผ่นขึ้นส่องดูต้องไม่มีสิ่งสกปรกหรือเศษดินหินทรายหรือเปลือกไม้และหญ้าแห้งเจือปนอยู่ในแผ่นยาง ไม่มีจุดหนองหรือฟองอากาศหรือรอยตำหนิอื่น ๆ ปรากฏอยู่ในแผ่นยาง ถ้ายางแผ่นดิบมีความสะอาดมากจะจัดคุณภาพอยู่ในเกรดระดับสูง คือ เกรด 1 หรือ 2 หรือ 3 ถ้ายางแผ่นดิบมีความสะอาดน้อยหรือมีสิ่งสกปรกเจือปนมากจะจัดคุณภาพอยู่ในเกรด 4 หรือ เกรด 5

- ความชื้น หรือปริมาณน้ำในแผ่นยาง ความชื้นในแผ่นยางดิบถ้ามีมากจะส่งผลให้การรมควันต้องใช้เวลานาน หรือทำให้ยางเกิดหนอง ทำให้เกรดยางจัดอยู่ในระดับ 4 หรือ 5 ก็ได้ โดยส่วนใหญ่แล้วปริมาณน้ำหรือความชื้นในแผ่นยางดิบมีประมาณร้อยละ 4 - 10 ของยางแผ่นรมควัน 1 กิโลกรัม

- ความหนาบางของยางแผ่นดิบ ยางแผ่นดิบคุณภาพดีโดยเฉลี่ยมีความหนาประมาณ 2.8 - 3.2 มิลลิเมตร ดังนั้นยางแผ่นที่มีความหนาเกิน 3.2 มิลลิเมตร หรือบางเกินกว่า 2.8 มิลลิเมตรแล้ว เมื่อรมควันจะทำให้ยางเกิดการพอง ซ้อย หรือรมไม่สุก ทำให้เสียคุณภาพ จัดเป็นยางคุณภาพต่ำ คือ เกรด 4 หรือ 5 ก็ได้

- ลักษณะของยางแผ่นต้องเรียบสม่ำเสมอตลอดทั้งแผ่นเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ไม่เว้าแหว่งหรือขาดเป็นริ้ว สีของยางแผ่นต้องเป็นสีเดียวกันตลอดทั้งแผ่นและมีความยืดหยุ่น ไม่เหนียวหรือแข็งจนเปราะ เวลาดึงออกดูยางจะไม่ขาดตรงรอยรัดจนมองเห็นเป็นรูรูๆ ไปทั้งแผ่น รอยดกนูนเด่น ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้เป็นลักษณะของยางแผ่นดิบชั้นดี เกรด 1 หรือ 2 หรือ 3 เมื่อคุณภาพด้อยลงจากที่กล่าวไว้ข้างต้นจะคัดยางนั้นออกเป็นยางคุณภาพต่ำ คือ เกรด 4 หรือ 5

การกำหนดราคาซื้อขายยางแผ่นดิบ โดยปกติราคาซื้อขายยางแผ่นดิบจะถูกกำหนดโดยฝ่ายบริหารของโรงงาน ซึ่งปกติจะกำหนดราคาไว้เฉพาะยางแผ่นรมควันชั้น 3 โดยการกำหนดราคาจะกระทำดังนี้คือ เมื่อได้รับราคาจากต่างประเทศ คือ ประเทศญี่ปุ่นหรือประเทศสิงคโปร์ ซึ่งเป็นราคา C.I.F. หรือ C & F ณ ประเทศนั้นแล้วจะนำราคานั้นมาคำนวณโดยหักค่าระวางเรือ (Freight) ของประเทศนั้นเหลือเป็นราคา F.O.B. Thailand เมื่อได้ราคา F.O.B. Thailand แล้วจะนำมาคำนวณราคาซื้อขายยางแผ่นดิบหน้า 41 เป็นตัวอย่างการคำนวณราคาซื้อขายยางแผ่นดิบซึ่งคำนวณจากราคาเฉลี่ยปีพ.ศ. 2532 ที่กรุงเทพมหานคร

หน่วย : บาท ต่อ กก.

ราคา F.O.B.THAILAND สำหรับยางแผ่นรมควันเกรด 3	<u>22.48</u> *
<u>หัก</u> ค่าใช้จ่ายที่รัฐจัดเก็บ คือ	
1. ค่าเงินสงเคราะห์การทำสวนยาง	1.70
2. ค่าเงินอากร	0.40
3. ค่าธรรมเนียมใบผ่านด่าน	0.002
4. ค่าภาษีเงินได้ (0.75%)	<u>0.17</u>
	<u>2.272</u>
ราคายาง ๗ ทำเรือ	20.208
<u>หัก</u> ค่าใช้จ่ายจากโกดังที่ทำเรือถึงเรือขนส่ง **	
1. ค่าโกดัง	0.07
2. ค่าตรวจสอบน้ำหนัก	0.002
3. ค่าขนยางลงเรือ	0.03
4. ค่าเรือลำเลียง	0.04
5. ค่าประกัน	<u>0.10</u>
	<u>0.242</u>
ได้ราคายาง ๗ โรงงานผลิตอุตสาหกรรมยางแผ่นรมควัน	19.966
<u>หัก</u> ต้นทุนการผลิตของโรงงาน	
1. ค่าแรงและค่าใช้จ่ายการผลิต	0.50
2. ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่นๆ	0.40
3. กำไรปกติ (โดยประมาณ)	<u>0.30</u>
	<u>1.20</u>
ได้ราคายางแห้ง 100 % ก่อนรมซึ่งโรงงานจะกำหนดเป็นราคาซื้อขาย	18.7660
<u>หัก</u> ร้อยละของความชื้นหรือน้ำที่อยู่ในยางแผ่นรมควันเกรด 3 ซึ่งโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 75 ของยางแผ่นดิบ 1 กิโลกรัม	
	<u>0.938</u>
ได้ราคายางแผ่นดิบซึ่งโรงงานจะจ่ายให้ร้านค้ายางสำหรับยางแผ่นดิบ เกรด 3	<u>17.828</u>

หมายเหตุ * ราคาเฉลี่ยต่อปี 2532

** เป็นค่าใช้จ่ายของผู้ส่งออกต่างประเทศ ถ้าผู้ส่งออกไม่นำสินค้ามาเข้าโกดังที่ทำเรือเพื่อรอการถ่ายเทสินค้าขึ้นเรือใหญ่แล้ว จะไม่มีค่าใช้จ่ายส่วนนี้

เมื่อกำหนดราคาของยางแผ่นรมควันเกรด 3 ได้แล้ว สามารถกำหนดราคาของแผ่นรมควันเกรดอื่น ๆ ได้โดยที่ราคาของยางแผ่นรมควันเกรด 1 และเกรด 2 จะสูงกว่าราคาของยางแผ่นรมควันเกรด 3 ประมาณ 30-80 สตางค์ต่อกิโลกรัม และ 20 - 50 สตางค์ต่อกิโลกรัมตามลำดับ และราคาของยางแผ่นรมควันเกรด 4 และเกรด 5 จะต่ำกว่าราคาของยางแผ่นรมควันเกรด 3 ประมาณ 20 - 50 สตางค์ต่อกิโลกรัม และ 0.50 - 1 บาทต่อกิโลกรัมตามลำดับ ดังสรุปในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ผลต่างของราคาตามเกรดต่างๆ ของยางแผ่นรมควัน

หน่วย : บาทต่อกก.

	ราคาซื้อขายของยางแผ่นรมควัน เกรดต่าง ๆ	ผลต่างจากราคายางแผ่น รมควันเกรด 3
ยางแผ่นรมควันเกรด 1	18.13 - 18.63	30 - 80 สตางค์
ยางแผ่นรมควันเกรด 2	18.03 - 18.23	20 - 40 สตางค์
ยางแผ่นรมควันเกรด 3	17.83	-
ยางแผ่นรมควันเกรด 4	17.63 - 17.33	20 - 50 สตางค์
ยางแผ่นรมควันเกรด 5	17.33 - 16.83	0.50 - 1 บาท

โดยส่วนใหญ่ โรงงานจะรับซื้อยางแผ่นดิบโดยผ่านพ่อค้ายางระดับจังหวัดและอำเภอ ซึ่งจะเป็นลูกค้าประจำของแต่ละโรง โรงงานจะเป็นผู้กำหนดราคาให้พ่อค้ายาง แล้วพ่อค้าเหล่านี้จะกำหนดราคาให้กับลูกค้าของตนเองต่อไป ซึ่งจะต้องพิจารณาจากคุณภาพของยางและความชื้นหรือน้ำที่อยู่ในยางแผ่นดิบและอัตรากำไรซึ่งขึ้นอยู่กับพ่อค้าแต่ละคน ไม่สามารถกำหนดอัตราแน่นอนได้ ทำให้ราคาของยางที่เกษตรกรได้รับแตกต่างกัน

สำหรับการกำหนดราคาซื้อขายของโรงงานข้างต้นนั้น ดังได้กล่าวมาในบทที่ 2 ว่าราคาซื้อขายภายในประเทศซึ่งกำหนดโดยฝ่ายบริหารของโรงงานผู้ผลิตยางแผ่นรมควัน ได้รับผลกระทบจากราคาในตลาดโลกโดยตรง ต่อจากนั้นจะนำนโยบายในการจัดเก็บภาษีและ

เงินสงเคราะห์การทำสวนยางของรัฐบาลรวมทั้งต้นทุนการผลิต คือค่าแรงและค่าใช้จ่าย การผลิตประกอบการพิจารณากำหนดราคา กล่าวคือถ้าราคาในตลาดโลกมีการเปลี่ยนแปลง หรือนโยบายของรัฐมีการเปลี่ยนแปลงไป จะทำให้ราคารับซื้อยางแผ่นรมควันมีการเปลี่ยนแปลง ไปด้วย ส่วนต้นทุนการผลิตในโรงงาน ฝ่ายบริหารของโรงงานพยายามควบคุมให้ค่าใช้จ่าย เหล่านี้มีค่าคงที่ เพื่อให้ส่งผลกระทบต่อราคารับซื้อยางแผ่นรมควันน้อยที่สุด

ในการเก็บข้อมูลต้นทุนวัตถุดิบได้เก็บมูลค่าซื้อยางแผ่นดิบและปริมาณการผลิตยาง แผ่นรมควันแล้วนำมาเป็นข้อมูลในการคำนวณต้นทุนวัตถุดิบโดยแยกตามเกรดต่าง ๆ ของ ยางแผ่นรมควัน และเก็บข้อมูล 3 ปี คือ ปี 2530 - 2532

ค่าแรง

ค่าแรง เป็นต้นทุนการผลิตที่สำคัญอีกรายการหนึ่งของโรงงานเพราะในกระบวนการ ผลิตของโรงงานผลิตยางแผ่นรมควันจำเป็นต้องอาศัยกำลังแรงงานในทุกขั้นตอนของ การผลิต ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. คนซึ่งยางดิบ เจ้าของโรงรมจะได้ทำการซึ่งยางที่ห่อค้าหรือชาวสวนนำมาขาย ให้เพื่อทำการตีราคายางดิบทันที เครื่องซึ่งและคนซึ่งยางเป็นของโรงรม เป็นค่าใช้จ่ายตอน หนึ่งที่เป็นหน้าที่ของเสมียน 1 - 2 คน ซึ่งโรงรมจ้างไว้ในอัตราเงินเดือนโดยเฉลี่ยประมาณ คนละ 3,500 - 4,000 บาท/เดือน

2. คนขนยางจากเครื่องซึ่งไปกองรวม และขนไปล้างที่อ่างล้างยาง เมื่อซึ่งยาง เสรีจเรียบร้อยแล้ว คนขนยางจะขนยางไปกองรวมกันเพื่อนำไปล้างที่อ่างล้างยางอีกต่อหนึ่งซึ่ง อ่างล้างยางที่ใช้กันมีจำนวนตั้งแต่ 7 - 8 อ่างแล้วแต่ขนาดของโรงรมแต่ละโรง ในปัจจุบัน มีการนำเครื่องล้างยางเข้ามาช่วย ทำให้ประหยัดจำนวนคนล้างยางลงไปได้มากซึ่งก่อนที่จะมี การนำเครื่องล้างยางมาใช้ ต้องใช้คนงานล้างยางจำนวน 10 - 20 คน ต่อ 1 อ่าง เมื่อนำเครื่องล้างยางเข้ามาทำให้ใช้คนล้างยางประมาณ 2 - 4 คนต่อ 1 อ่างต่อ 1 เครื่องล้าง ยาง จำนวนคนงานของโรงงานขนาดกลางใช้ประมาณ 5 - 10 คน คิดอัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ย 60 - 100 บาทต่อคนต่อวัน สำหรับโรงงานขนาดใหญ่ใช้คนประมาณ 15 - 20 คน คิดอัตรา ค่าจ้างโดยเฉลี่ย 74 - 120 บาทต่อคนต่อวัน

3. คนขนยางที่ล้างเสร็จแล้วไปกอง (รอแขวน) หน้าห้องรม จะมีคนงานอีกชุดหนึ่งทำหน้าที่แบกยางที่ล้างเสร็จไปกองรวมไว้หน้าห้องรมเพื่อรอให้คนงานอีกชุดหนึ่งนำไปแขวนในห้องรมควัน จำนวนคนงานสำหรับโรงรมยางขนาดกลางประมาณ 4 - 10 คน ต่ออ่างล้างยาง 1 อ่าง อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ย 65 - 100 บาทต่อคนต่อวัน สำหรับโรงงานขนาดใหญ่ใช้คนงานประมาณ 8 - 15 คน อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ย 80 - 100 บาทต่อคนต่อวัน

4. คนแขวนยางบนราวในห้องรมควันหรือบนโครงเหล็ก เป็นคนงานที่ทำหน้าที่เอายางหน้าห้องรมไปแขวนในห้องรม สำหรับโรงงานขนาดกลางใช้คนงานจำนวน 4 - 6 คน ต่อ 1 ห้องรม อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ย 65 - 80 บาทต่อคนต่อวัน สำหรับโรงงานขนาดใหญ่ใช้คนงานจำนวน 6 - 10 คนต่อ 1 ห้องรม อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ย 80 - 110 บาทต่อคนต่อวัน

5. คนเฝ้าเตา จากห้องรมควัน 1 ห้องจะมีเตารม 1 เตา คนเฝ้าเตาจะทำหน้าที่ใส่ฟืนเพื่อทำให้ยางแผ่นถูกรมสุกสม่ำเสมอและทั่วถึงแผ่นยาง ใช้คนเฝ้าเตาประมาณ 1 - 2 คนผลัดเปลี่ยนกันใส่ฟืนคนละ 12 ชั่วโมงโดยคิดค่าจ้างโดยเฉลี่ยเดือนละ 2,500 - 4,500 บาท

6. นำยางที่รมสุกออก และลอกยาง คนงานชุดนี้จะทำการลอกยางที่รมสุกออกจากราวแล้วนำมากองไว้หน้าห้องรม และคนงานชุดนี้จะขนยางที่กองไว้หน้าห้องรมไปที่โต๊ะคืบยางและจะช่วยกันลอกแผ่นยางที่เกาะติดกันออกจากกันทีละแผ่น เพื่อส่งต่อให้คนคืบยางต่อไป สำหรับโรงงานขนาดกลาง ใช้คนงานประมาณ 8 - 12 คน อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ย 65 - 100 บาทต่อคนต่อวัน สำหรับโรงงานขนาดใหญ่ใช้คนงานประมาณ 15 - 20 คน อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ย 72 - 100 บาทต่อคนต่อวัน

7. การคืบยาง การคืบยาง คือการใช้กรรไกรตัดชิ้นส่วนของยางแผ่นส่วนที่สกปรก (เช่น ดินทราย, เปลือกไม้ ฯลฯ) ออกให้เหลือเฉพาะส่วนที่เป็นยาง คนคืบยางจะเห็นส่วนที่สกปรกได้ด้วยการส่องผ่านแสงสว่างดู คนคืบยางนี้ยังจะต้องทำหน้าที่ที่สำคัญที่สุดอีกอย่างหนึ่งคือ การตัดแผ่นยางที่คืบเอาสิ่งสกปรกออกแล้วแยกออกเป็นกอง ๆ ตามคุณภาพหรือเกรดยาง สำหรับโรงงานขนาดกลางใช้คนงานประมาณ 8 - 25 คน อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ยวันละ 80 - 100 บาทต่อคนต่อวัน สำหรับโรงงานขนาดใหญ่ใช้คนงานประมาณ

80 - 100 คน อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ย 74 - 120 บาทต่อคนต่อวัน

8. ชั่งยางหลังรมควันแล้ว เมื่อได้ยางตามคุณภาพต่าง ๆ แล้วผู้ซึ่งจะนำยางไปขึ้นเครื่องชั่ง เพื่อให้ได้จำนวนน้ำหนักตามที่ลูกค้าต้องการ คือ 111.11 กก. หรือ 33.33 กก. สำหรับโรงงานขนาดกลางใช้คนงานประมาณ 4 - 10 คน อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ย 68 - 80 บาทต่อคนต่อวัน สำหรับโรงงานขนาดใหญ่ใช้คนงานประมาณ 10 - 20 คน อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ย 80 - 90 บาทต่อคนต่อวัน

9. คนขนยางลงเครื่องอัดเบล (Bale) และอัดก้อนยางให้เป็นเบล นำยางที่ได้จากข้อ 8 ขนลงเครื่องอัดเบลซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ แบบไฮดรอลิค และแบบใช้ไฟฟ้าธรรมดา เมื่อเครื่องอัดยางให้เป็นก้อนตามขนาดที่ต้องการแล้ว ทั้งเครื่องอัดไว้สักพักหนึ่งเพื่อให้ก้อนยางอยู่คงรูปก้อนสี่เหลี่ยม (Bale) แล้วจึงนำออก ในขั้นนี้สำหรับโรงงานขนาดกลาง ใช้คนงานประมาณ 2 - 6 คน อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ย 74 - 80 บาทต่อคนต่อวัน สำหรับโรงงานขนาดใหญ่ใช้คนงานประมาณ 8 - 14 คน อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ย 74 - 120 บาทต่อคนต่อวัน

10. การสักยางที่ห่อเป็นก้อน (Bale) การอัดแผ่นยางในข้อ 9 เป็นเพียงทำให้ยางอยู่ในรูปเป็นก้อน แต่เพื่อป้องกันสิ่งสกปรกภายนอกเข้าไปปะปนและเพื่อให้ยางคงรูปสี่เหลี่ยมแต่แน่นอนหน้าจึงใช้ยางแผ่นอีกจำนวนหนึ่งพันไปรอบ ๆ ก้อนแล้วใช้เหล็กหนาและแหลมสักให้ลึกลงไปให้ทั่วเพื่อให้ยางแผ่นที่ใช้พันนั้นยึดเกาะติดแน่นอยู่ตลอดไป สำหรับโรงงานขนาดกลางใช้คนงานสักยางประมาณ 4 - 5 คน อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ย 57 - 70 บาทต่อคนต่อวัน สำหรับโรงงานขนาดใหญ่ ใช้คนสักยางประมาณ 5 - 6 คน อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ย 80 - 110 บาทต่อคนต่อวัน

11. เคลื่อนย้ายยางที่ห่อแล้วไปที่ทาบึง คนงานขนย้ายยางจากข้อ 10 ไปไว้ที่ทาบึง ใช้คนงานประมาณ 1 - 2 คนสำหรับโรงงานขนาดกลาง อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ย 70 - 100 บาทต่อคนต่อวัน และโรงงานขนาดใหญ่ใช้คนงานประมาณ 8 - 10 คน อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ย 70 - 100 บาทต่อคนต่อวัน

12. ทาบึงและทำเครื่องหมาย การทาบึงยางที่อัดเบลแล้วและห่อเสร็จแล้ว เป็นการป้องกันก้อนยางติดเหนียวกับก้อนอื่น ๆ ซึ่งวางทับ ๆ เรียงซ้อนกันอยู่ บึงที่ใช้ทา

บริเวณภายนอกห้องยาง เมื่อแห้งแล้วมีลักษณะสีขาวขุ่น ใช้คนทาแป้งซึ่งเป็นคนผสมแป้งด้วย ประมาณ 1 - 4 คนสำหรับโรงงานขนาดกลาง อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ย 65 - 80 บาทต่อคนต่อวัน สำหรับโรงงานขนาดใหญ่ ใช้คนงานประมาณ 4 - 10 คน อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ย 70 - 100 บาทต่อคนต่อวัน เมื่อแป้งแห้งแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการตีตราหรือทำเครื่องหมายบนก้อนยางตามที่ตกลงกับลูกค้า เมื่อตีตราเสร็จแล้วจะเคลื่อนย้ายยางก้อนไปยังที่เก็บเพื่อรอการขนส่งออกจากโรงงานต่อไป ลักษณะของงานมิได้ใช้ฝีมือหรือความชำนาญแต่อย่างใด ใช้เพียงกรรมกรทั่วไปประมาณ 2 - 4 คน อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ยวันละ 65 - 100 บาทต่อคนต่อวันสำหรับโรงงานขนาดกลาง ส่วนโรงงานขนาดใหญ่ใช้คนงานเคลื่อนย้ายประมาณ 8 - 10 คน อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ย 60 - 70 บาทต่อคนต่อวัน

13. ขนย้ายขึ้นรถบรรทุก ในการนำยางออกจากโรงงานเพื่อการส่งออกชานนั้น ทางโรงงานจะเสียดำขนส่งรถบรรทุกไปยังโกดังท่าเรือหรือโรงงานอุตสาหกรรมอื่น ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและสมุทรปราการ ในการขึ้นรถนั้นอาจใช้เครื่องยกยางหรือรถฟอร์คลิฟท์ช่วยในการขึ้นสินค้าก็ได้ สำหรับโรงงานขนาดกลางใช้คนงานประมาณ 6 - 12 คน อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ย 60 - 80 บาทต่อคนต่อวัน สำหรับโรงงานขนาดใหญ่ใช้คนงานประมาณ 8 - 14 คน อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ย 60 - 80 บาทต่อคนต่อวัน

ค่าใช้จ่ายการผลิต

คือ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิตยางแผ่นรมควันที่นอกเหนือจากวัตถุดิบทางตรงและค่าแรงทางตรง ประกอบด้วย วัสดุที่ใช้ทำก้อนยาง ค่าเสื่อมราคา ค่าไม้พิน ค่าไม้แขวนยาง และค่าซ่อมแซม ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ถาวรและเครื่องจักรอื่น ๆ

การคิดค่าเสื่อมราคาเป็นการคำนวณต้นทุนของสินทรัพย์ถาวร (Fixed Assets) ออกเป็นค่าใช้จ่ายในแต่ละงวดที่ได้รับประโยชน์จากการใช้สินทรัพย์ถาวรนั้นๆ อย่างมีหลักเกณฑ์และสมเหตุสมผล สำหรับเกณฑ์การคำนวณการคิดค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ถาวรของโรงงานผลิตยางแผ่นรมควันโดยทั่วไปใช้วิธีเส้นตรง (Straight Line Method) โดยฝ่ายบริหารเป็นผู้ประมาณอายุการใช้งานของสินทรัพย์แต่ละประเภทดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 อาคารโรงงานและสำนักงาน

อาคารโรงงานประกอบด้วย โรงล้างยาง โรงรมยาง โรงคับยาง และโรงเก็บยาง โดยส่วนใหญ่แล้วจะก่อสร้างอยู่ในอาคารเดียวกันเพื่อสะดวกแก่การเคลื่อนย้ายสินค้า โรงรมควันมักมีเตารมหลาย ๆ เตา แต่ละเตามีห้องรมควันยางหลายห้องตั้งแต่ 1 - 3 ห้อง จำนวนชั้นในแต่ละห้องสูงสุดไม่เกิน 3 ชั้นสูงชั้นละประมาณ 3 เมตร ความจุยางเข้ารมควันในเตาขึ้นอยู่กับขนาดของห้องรมที่สร้าง ซึ่งมีขนาดแตกต่างกันไปตามความต้องการของผู้ประกอบการที่ต้องการความจุน้ำหนักได้มากน้อยเพียงใด เช่น ขนาดกว้าง ยาว สูงของโรงรมห้องละ 156 ลูกบาศก์เมตร ความจุประมาณ 12.5 ตัน จำนวน 12 ห้อง จะผลิตยางแผ่นรมควันได้ประมาณ 9,000 ตันต่อปี หรือ 750 ตันต่อเดือน ค่าก่อสร้างรวมทั้งสิ้นประมาณ 10 ล้านบาท เป็นต้น

โรงรมที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ คือ

1. กระจายความร้อนได้สม่ำเสมอทั่วทั้งห้อง ยกเว้นโรงรมบางชนิดที่ความร้อนตรงทางเข้าต้องต่ำกว่าความร้อนตรงทางออก
 2. สามารถควบคุมอุณหภูมิได้
 3. ระบายอากาศได้ดี
 4. มีระบบป้องกันไฟไหม้
 5. มีทางระบายน้ำที่หยดจากแผ่นยาง
 6. สามารถป้องกันการรั่วของควัน และความชื้นจากเพดานของโรงรม
- ขนาดของโรงรมยางโดยเฉลี่ยในภาคตะวันออก คือ ขนาดความจุประมาณ 9,000 ตันต่อปี ค่าก่อสร้างโดยเฉลี่ยของโรงรมยางประมาณ 10 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดิน) เป็นมูลค่าก่อสร้างในช่วงปี 2527 - 2528 ส่วนขนาดของโรงรมยางโดยเฉลี่ยในภาคใต้ คือ ขนาดความจุประมาณ 12,000 ตันต่อปี ค่าก่อสร้างโดยเฉลี่ยของโรงรมยางประมาณ 20 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดิน) เป็นมูลค่าก่อสร้างในช่วงปี 2527 - 2528

1.2 เครื่องจักรและอุปกรณ์

เครื่องจักรที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตยางแผ่นรมควัน แบ่งตามประเภทของงานได้ดังนี้

1.2.1 เครื่องล้างยาง ก่อนจะนำยางเข้ารมต้องล้างให้สะอาด เล็ชก่อนโศยใช้เครื่องล้างยาง มูลค่าประมาณเครื่องละ 50,000 - 80,000 บาท อายุใช้งานประมาณ 5 - 10 ปี

1.2.2 เครื่องอัดยาง เป็นเครื่องสำหรับอัดยางให้เป็นก้อน สี่เหลี่ยมจัตุรัสคล้ายลูกเต๋า หรือสี่เหลี่ยมผืนผ้าตามความต้องการของลูกค้า เครื่องอัดยางมีมูลค่าเครื่องละประมาณ 70,000 - 100,000 บาท สำหรับโรงงานขนาดกลางและขนาดใหญ่ ตามลำดับ เครื่องอัดยางก่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วกว่าการอัดยางโศยใช้กำลังคนซึ่งโรงรมยางขนาดเล็ก และโรงรมยางที่ไฟฟ้ายังไม่ลากผ่านนั้นยังนิยมใช้อยู่ โรงรมยางขนาดกลางและขนาดใหญ่บางโรงอาจใช้เครื่องอัดยางแบบไฮโดรลิก ราคาประมาณเครื่องละ 150,000 - 180,000 บาท ซึ่งเครื่องอัดแบบไฮโดรลิกนี้จะสามารถอัดยางได้ดีกว่าเครื่องอัดไฟฟ้าธรรมดาเพราะใช้เวลาน้อยกว่า

1.2.3 เครื่องชั่งใหญ่ เครื่องชั่งเล็ก เครื่องชั่งใหญ่สำหรับชั่งรถบรรทุกได้ทั้งคัน มูลค่าเครื่องชั่งประมาณ 120,000 - 150,000 บาท สามารถชั่งน้ำหนักได้ครั้งละไม่เกิน 30 เมตริกตัน และมูลค่าเครื่องชั่งประมาณ 350,000 - 400,000 บาท สามารถชั่งได้ครั้งละไม่เกิน 50 เมตริกตัน ส่วนเครื่องชั่งเล็กมีไว้สำหรับชั่งน้ำหนักยางในขณะซื้อและก่อนทำการอัดยางซึ่งต้องชั่งน้ำหนักยางให้ได้ปริมาณตามที่ต้องการก่อน เครื่องชั่งเล็กที่นิยมใช้กันคือขนาด 400-2,000 กิโลกรัม เครื่องชั่งเล็กมูลค่าประมาณ 3,000-20,000 บาท ต่อเครื่อง

1.2.4 รถไฟร์คลิฟท์และรถขนค้ออื่น ๆ รถไฟร์คลิฟท์มีไว้เพื่อย้ายลูกยางจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง ขนยางเข้ารมในเตา และขนยางที่รมสุกแล้วออกนอกเตารม มูลค่ารถไฟร์คลิฟท์ประมาณ 300,000 - 400,000 บาทต่อคัน ส่วนรถขนค้ออื่น ๆ เช่น รถขนค้อ รถบรรทุก 6 ล้อมีไว้สำหรับใช้ติดค้องานหรือบรรทุกสิ่งของในโรงงาน มูลค่าประมาณ 300,000 - 500,000 บาทสำหรับรถขนค้อ ส่วนรถบรรทุก 6 ล้อ และ 10 ล้อ จำนวนรถขนค้อและรถบรรทุกของโรงงานขนาดกลางมีประมาณ 4 - 6 คัน และโรงงานขนาดใหญ่มีประมาณ 8 - 10 คัน ดังนั้นต้นทุนค่ารถขนค้อและรถบรรทุกในโรงงานขนาดกลางถึงขนาดใหญ่อาจมีมูลค่าตั้งแต่ 1,500,000 - 3,000,000 บาท

การคำนวณค่าเสื่อมราคาโดยวิธีเส้นตรงเป็นดังนี้คือ

$$\text{ค่าเสื่อมราคาประจำปี} = \frac{\text{ต้นทุนสินทรัพย์} - \text{ราคาซาก}}{\text{อายุใช้งาน}}$$

อายุใช้งานของทรัพย์สินถาวรจำแนกตามประเภททรัพย์สิน ดังนี้

อาคารโรงงานและสำนักงาน	10 - 40 ปี
เครื่องจักรและอุปกรณ์	
- เครื่องล้างยาง	5 - 15 ปี
- เครื่องอัดยาง	10 - 25 ปี
- เครื่องชั่งใหญ่	10 - 20 ปี
- เครื่องชั่งเล็ก	5 - 10 ปี
- รถฟอร์คลิฟท์	10 ปี
- รถยนต์อื่นๆ (ยานพาหนะอื่น)	5 ปี
- บ้านพักคนงาน	10 - 30 ปี
- บ่อน้ำบาดาล	10 - 20 ปี
- เครื่องใช้สำนักงาน	5 ปี

2. ค่าไม้แขวนยาง

ในการแขวนยางเพื่อรมควันนั้น ต้องใช้ไม้ไผ่ยาว 2.00 - 2.50 เมตร ลำขนาดกลาง คือเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 3 - 6 เซนติเมตร ไม้ไผ่ราคาอันละ 1 - 3 บาท ใช้งานได้ประมาณ 9 - 15 ครั้ง โดยทั่วไปไม้แขวนยางในห้องรมจะใช้ไม้ไผ่ซึ่งจะแขวนยางได้ประมาณ 6,000 - 100,000 อัน

3. ค่าไฟฟ้า

เครื่องจักรและสำนักงานในโรงงานรวมทั้งบ้านพักคนงานต้องใช้ไฟฟ้า ค่าไฟฟ้าที่ใช้โดยประมาณเฉลี่ย 20,000 - 50,000 บาทต่อเดือนสำหรับโรงงานขนาดกลาง และ 40,000 - 70,000 บาทต่อเดือนสำหรับโรงงานขนาดใหญ่

4. ค่าวัสดุทาง

ผู้บริหารโรงงานนมควีนฮางโดยส่วนใหญ่ได้ประมาณว่าในการทาแป้งฮาง 500 ก้อน ต้องใช้วัสดุดังต่อไปนี้

1.	น้ำมันก๊าด	1 ถัง	(ถังละ 200 ลิตร)	ราคา	4,400 บาท
2.	แป้ง	8 กระสอบ	(กระสอบละ 50 กิโลกรัม)	ราคา	360 บาท
3.	กาว	7 ถัง	(ถังละ 10 กิโลกรัม)	ราคา	<u>805 บาท</u>
				รวม	<u>5,565 บาท</u>

ส่วนผสมดังกล่าว สามารถทาก้อนฮางได้ 500 ก้อน เป็นฮางทั้งหมดประมาณ 40 - 55 ตัน

5. ค่าไม้ฟืน

การรมควีนฮางจะใช้ไม้ฟืนเท่านั้น โดยเฉลี่ยแล้วไม้ฟืนประมาณ 8 - 10 หลาจะสามารถรมควีนฮางได้ประมาณ 10 - 12 ตัน ราคาไม้ฟืนประมาณหลาละ 100 - 150 บาทต่อ 1 หลา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือคิดเป็นกิโลกรัมราคากิโลกรัมละ 30 - 50 สตางค์ โดยใช้ไม้ฟืนประมาณ 3,200 - 3,500 กิโลกรัม รมฮางได้ประมาณ 10 - 12 ตัน

6. ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา

สิ่งที่ต้องซ่อมแซมและบำรุงรักษา เช่น เครื่องล้างฮาง และเครื่องอัดฮาง ซึ่งต้องทำการตรวจสอบสภาพการทำงานของเครื่องเป็นประจำ ประมาณ 6 เดือนต่อครั้ง เมื่อพบสิ่งบกพร่องเสียหายจะทำการเปลี่ยนหรือซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี นอกจากนี้ยังมีตัวอาคารและบ้านพักคนงานที่มีการตรวจสอบสภาพอยู่เป็นประจำ คือหลังคาโรงรม ประตู และห้องรมควีน เป็นต้น ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา 0 คิดโดยเฉลี่ยประมาณ 70,000 - 100,000 บาทต่อปีสำหรับโรงงานขนาดกลาง ส่วนโรงงานขนาดใหญ่ประมาณ 200,000 - 400,000 บาทต่อปี

ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น ๆ

ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น ๆ เกิดขึ้นนอกเหนือจากกระบวนการผลิต แต่เป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับโรงงาน มีรายละเอียดดังนี้ คือ

- ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน เป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับหัวหน้าคนงาน และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานของโรงงานซึ่งโรงงานขนาดกลางมีหัวหน้าประมาณ 1 - 3 คน เงินเดือนโดยเฉลี่ยประมาณ 2,500 - 3,000 บาทต่อคน และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประมาณ 4 - 12 คน เงินเดือนโดยเฉลี่ยประมาณ 2,500 - 7,000 บาทต่อคน ส่วนโรงงานขนาดใหญ่มีหัวหน้าคนงานประมาณ 3 - 10 คน เงินเดือนโดยเฉลี่ยประมาณ 2,500 - 4,000 บาทต่อคน และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประมาณ 15 - 30 คน เงินเดือนโดยเฉลี่ยประมาณ 3,000 - 8,000 บาทต่อคน

- ค่าดอกเบี้ยแพคกิ้งเครดิตและดอกเบี้ยเงินเบิกเกินบัญชี ในการดำเนินงานของโรงงานจำเป็นต้องมีเงินทุนหมุนเวียนเพื่อใช้สำหรับจัดซื้อวัตถุดิบ ค่าแรง เป็นต้น ในการจัดซื้อวัตถุดิบจำเป็นต้องใช้เงินทุนหมุนเวียนสูง เพราะการรับซื้ออย่างผ่อนคิบบักจ่ายในรูปแบบเงินสดทันที ดังนั้นถ้าโรงงานสามารถขายสินค้าได้เร็วก็จะทำให้มีเงินทุนหมุนเวียนได้เร็วไม่ต้องเก็บสต็อกสินค้าไว้นานเกินควร แต่ถ้าไม่สามารถขายของได้เร็วต้องเก็บสินค้าไว้นานค่าภาระดอกเบี้ยจะสูง ดังนั้นโรงงานจึงจำเป็นต้องขอวงเงินเกินบัญชีไว้กับธนาคารพาณิชย์ ซึ่งมี

1. วงเงินเบิกเกินบัญชี
2. วงเงินสินเชื่อเพื่อการส่งออกสินค้าเกษตรกรรม

วงเงินเบิกเกินบัญชียั้น โรงงานผู้ผลิตทุกโรงสามารถทำการขอกับธนาคารพาณิชย์ทั่วไปได้ตามมูลค่าสินทรัพย์ถาวรที่นำไปจำนองเป็นประกันไว้กับธนาคาร ซึ่งธนาคารจะคิดอัตราดอกเบี้ยประมาณร้อยละ 12.5 - 17.5 เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้นมูลค่าดอกเบี้ยจะมากหรือน้อยขึ้นกับปริมาณเงินที่โรงงานเบิกมาใช้จ่ายในแต่ละปี แต่โดยเฉลี่ยแล้วประมาณปีละ 100,000 - 400,000 บาท สำหรับวงเงินแพคกิ้งเครดิต โรงงานผู้ผลิตที่สามารถขอวงเงินชนิดนี้ได้นั้นจะต้องเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตรที่ได้รับคำสั่งซื้อของลูกค้าแล้ว จึงจะสามารถขอวงเงินนี้ได้เพราะวงเงิน

แพคกิ้งเครดิตเป็นวงเงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยอนุมัติให้กับธนาคารพาณิชย์เพื่อให้สินเชื่อกับผู้ส่งออกโดยทั่วไป ซึ่งธนาคารพาณิชย์จะคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 9 - 10 ต่อปีกับผู้ส่งออก (ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2530 - 2533) เพื่อใช้ในการจัดเตรียมสินค้าเพื่อส่งออกอันจะเป็นการช่วยเหลือผู้ส่งออกสามารถจัดหาสินค้าโดยเฉลี่ยอัตราดอกเบี้ยต่ำ ทำให้ต้นทุนการผลิตลดลง ปกติโรงงานผู้ผลิตยางแผ่นรมควันโดยส่วนใหญ่จะเป็นผู้ส่งออกด้วย ซึ่งมูลค่าดอกเบี้ยแพคกิ้งมากหรือน้อยจะขึ้นอยู่กับปริมาณเงินที่โรงงานผู้ผลิตเบิกมาใช้จ่ายต่อครั้ง ผลจากการสำรวจปรากฏว่าค่าดอกเบี้ยแพคกิ้งโดยเฉลี่ยประมาณปีละ 300,000 - 2,000,000 บาทต่อปี สำหรับโรงงานขนาดกลาง ส่วนโรงงานขนาดใหญ่มีค่าดอกเบี้ยโดยเฉลี่ยประมาณปีละ 5,000,000 - 14,000,000 บาท

ค่าขนส่ง

โดยปกติเมื่อโรงงานทำการตกลงซื้อขายแล้วจะจัดเตรียมสินค้าไว้ จนกระทั่งถึงเวลาส่งมอบจะทำการจัดส่งสินค้าไปส่ง ณ ท่าเรือเพื่อบรรจุสินค้าลงเรือเพื่อส่งไปยังประเทศผู้รับปลายทาง การจัดส่งเพื่อให้สินค้าถึงท่าเรือที่บรรจุสินค้าคือ การจัดส่งโดยทางบก โดยว่าจ้างรถบรรทุกซึ่งค่าบรรทุกจะคิดโดยเฉลี่ย 0.15 - 0.40 บาท ต่อกิโลกรัม (ขึ้นกับระยะทาง)

2. การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควัน

การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันตามโครงสร้างของต้นทุนการผลิตดังกล่าวข้างต้น สามารถแบ่งต้นทุนการผลิตออกได้เป็น ต้นทุนวัตถุดิบ ค่าแรง ค่าใช้จ่ายการผลิต และค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น ๆ

ในการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิต ได้คัดเลือกตัวอย่างโรงงานมาจำนวน 33 โรง จากโรงงานทั้งหมด 94 โรง โดยเลือกตัวอย่างจากจังหวัดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ระดับการผลิต (หน่วย : เมตริกตัน)					
	7,001- 10,000	10,001- 20,000	20,001- 30,000	มากกว่า 30,000	รวมจำนวน โรงงาน
ภาคตะวันออก					
ระยอง	4	2	-	-	6 โรง
ภาคใต้					
สงขลา	4	5	4	2	15 โรง
ยะลา	1	-	1	-	2 โรง
ตรัง	5	2	1	1	9 โรง
นครศรีธรรมราช	1	-	-	-	1 โรง
รวม	15	9	6	3	33 โรง

โดยที่โรงงานขนาดกลาง คือ ระดับการผลิตขนาด 7,001 -10,000 และ 10,001 - 20,000 เมตริกตันต่อปี มีจำนวนทั้งสิ้น 24 โรง เป็นโรงงานในภาคใต้จำนวน 18 โรง และโรงงานในภาคตะวันออกจำนวน 6 โรง โรงงานขนาดใหญ่ คือ ระดับการผลิตขนาดมากกว่า 20,000 เมตริกตันต่อปี มีจำนวน 9 โรง เป็นโรงงานในภาคใต้ทั้งสิ้น ทั้งนี้เพราะในภาคตะวันออกไม่มีโรงงานขนาดใหญ่

โรงงานทั้ง 33 โรง ที่คัดเลือกเป็นโรงงานที่มีลักษณะเดียวกัน คือ

1. มีกระบวนการผลิตทุกขั้นตอนเหมือนกัน
2. ทุกโรงงานไม่มีส่วนขายเป็นของตนเอง
3. ทุกโรงงานทำการผลิตขายผ่านรมควันประเภทเดียว

2.1 การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันของโรงงานขนาดใหญ่ในภาคใต้ ประจำปี 2530 - 2532

จากการเก็บข้อมูลของโรงงานขนาดใหญ่จำนวน 9 โรง มีกำลังการผลิตโดยเฉลี่ย ต่อปี 35,500,000 กิโลกรัม ในปี 2530 - 2532 ผลิตยางแผ่นรมควันได้ 25,004,000 26,167,000 และ 29,333,000 กิโลกรัมตามลำดับ คิดเป็นอัตราเฉลี่ยร้อยละ 70.43 73.71 และ 82.63 ของกำลังการผลิตตามลำดับ และเมื่อนำข้อมูลต้นทุนการผลิตมา วิเคราะห์ ได้ผลดังต่อไปนี้

จากตารางที่ 3.2 พบว่าต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันของโรงงานขนาดใหญ่ ปี 2530 - 2532 มีต้นทุนการผลิตที่สำคัญคือ ต้นทุนวัตถุดิบ มีค่า 518,172,000 604,812,666 และ 556,033,666 บาทตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 93.63 95.13 และ 94.30 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมดตามลำดับ ค่าแรง มีมูลค่า 4,681,347 4,277,030 และ 4,712,460 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.85 0.67 และ 0.80 ของ ต้นทุนการผลิตทั้งหมดตามลำดับ และค่าใช้จ่ายการผลิต มีมูลค่า 8,498,063 7,928,600 และ 8,713,296 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.53 1.24 และ 1.45 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมด ตามลำดับ ต้นทุนที่สำคัญอีก 2 รายการ คือ ค่าดอกเบ็ญและค่าขนส่ง ค่าดอกเบ็ญในปี 2530 - 2532 มีมูลค่า 15,389,047 12,934,861 และ 13,246,542 บาท คิดเป็น ร้อยละ 2.78 2.03 และ 2.25 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมดตามลำดับ ค่าขนส่ง มีมูลค่า 6,017,013 5,120,888 และ 6,225,636 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.09 0.82 และ 1.06 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมดตามลำดับ

จากตารางที่ 3.3 แสดงต้นทุนการผลิตต่อหน่วยยางแผ่นรมควันของโรงงานขนาดใหญ่ในภาคใต้ ปี 2530 - 2532 จะเห็นได้ว่ามีต้นทุนการผลิตต่อหน่วยเท่ากับ 22.13 24.30 และ 20.10 บาทต่อกิโลกรัมตามลำดับ ซึ่งมีส่วนประกอบของต้นทุนการผลิต คือ ต้นทุนวัตถุดิบต่อหน่วยสำหรับปี 2530 - 2532 เท่ากับ 20.72 23.11 และ 18.96 บาทต่อกิโลกรัมตามลำดับ ค่าแรงต่อหน่วย เท่ากับ 0.62 0.49 และ 0.45 บาทต่อกิโลกรัมตามลำดับ ต้นทุนส่วนที่เหลือคือ ค่าใช้จ่ายการผลิตและค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น ๆ เท่ากับ 0.79 0.70 และ 0.69 บาทต่อกิโลกรัมตามลำดับ

ตารางที่ 3.2

ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควัน ของโรงงานขนาดใหญ่ในภาคใต้ ประจำปี 2530-2532

ต้นทุนการผลิต	หน่วย: บาท					
	2530	ร้อยละของ ต้นทุนการผลิต	2531	ร้อยละของ ต้นทุนการผลิต	2532	ร้อยละของ ต้นทุนการผลิต
วัตถุดิบ	518,172,000.00	93.63	604,812,666.00	95.13	556,033,666.00	94.30
ค่าแรง	4,681,347.00	0.85	4,277,030.00	0.67	4,712,460.00	0.80
ค่าใช้จ่ายการผลิต						
ค่าเสื่อมราคา	1,341,156.00	0.24	1,341,156.00	0.21	1,341,156.00	0.21
ค่ามันสวนยาง	1,485,333.00	0.27	1,331,888.00	0.21	1,477,778.00	0.25
ค่าไม่มีน	1,864,711.00	0.33	1,748,888.00	0.27	1,913,555.00	0.32
ค่าวัสดุคาก้อนยาง	2,833,778.00	0.51	2,492,222.00	0.39	2,824,295.00	0.48
ค่าซ่อมแซม	427,778.00	0.08	520,555.00	0.08	607,778.00	0.10
ค่าไฟฟ้า	545,307.00	0.10	493,891.00	0.08	548,734.00	0.09
ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่นๆ						
ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน	654,464.00	0.12	676,212.00	0.11	700,660.00	0.14
ค่าดอกเบี้ย	15,389,047.00	2.78	12,934,861.00	2.03	13,246,542.00	2.25
ค่าขนส่ง	6,017,013.00	1.09	5,120,888.00	0.82	6,225,635.00	1.06
รวม	553,411,934.00	100	635,750,257.00	100	589,632,259.00	100
ปริมาณการผลิตเฉลี่ยต่อปี (ตัน)	25,004.00		26,167.00		29,333.00	
ต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อหน่วย(บาทต่อกก.)	22.13		24.30		20.10	

ตารางที่ 3.3

ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยยางแผ่นรมควัน ของโรงงานขนาดใหญ่ในภาคใต้ ประจำปี 2530-2532

	ปี2530	ปี2531	ปี2532	การเปรียบเทียบต้นทุนต่อหน่วย				
				ปี2530-2531	ร้อยละ	ปี2531-2532	ร้อยละ	
				มากกว่า+		มากกว่า+		
				น้อยกว่า-		น้อยกว่า-		
ต้นทุนการผลิต								
วัตถุดิบ	20.72	23.11	18.96	+2.39	11.53	-4.15	21.89	
ค่าแรง	0.19	0.16	0.16	-0.03	15.79	--	--	
ค่าใช้จ่ายการผลิต								
ค่าเสื่อมราคา	0.05	0.05	0.04	--	--	-0.01	20.00	
ค่าไม้แหวงยาง	0.06	0.05	0.05	-0.01	16.67	--	--	
ค่าไม้พืษ	0.07	0.07	0.07	--	--	--	--	
ค่าวัสดุตากก้อนยาง	0.11	0.10	0.10	-0.01	9.09	--	--	
ค่าซ่อมแซม	0.02	0.02	0.02	--	--	--	--	
ค่าไฟฟ้า	0.02	0.02	0.02	--	--	--	--	
ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่นๆ								
ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน	0.03	0.03	0.02	--	--	-0.01	33.33	
ค่าดอกเบี้ย	0.62	0.49	0.45	-0.13	20.97	-0.04	8.16	
ค่าขนส่ง	0.24	0.20	0.21	-0.04	16.67	+0.01	5.00	
รวมต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อหน่วย(ขาดออก.)	22.13	24.30	20.10	2.17	9.81	4.20	17.28	
ปริมาณการผลิตเฉลี่ยต่อปี (ตัน)	9,520.00	8217.00	9,667.00					

ที่มา : จากตารางที่ 3.2 / ปริมาณการผลิต

จากการเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตระหว่างปี 2530 และ 2531 ในตารางที่ 3.3 ปรากฏว่าต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันเพิ่มขึ้นกิโลกรัมละ 2.17 บาท หรือคิดเป็นอัตรา ร้อยละ 9.81 ของต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันปี 2530 การที่ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควัน มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในปี 2531 มีสาเหตุสำคัญ คือ

ต้นทุนวัตถุดิบเพิ่มขึ้นกิโลกรัมละ 2.39 บาท หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 11.53 ของ ต้นทุนวัตถุดิบปี 2530 สาเหตุที่ต้นทุนวัตถุดิบสูงขึ้นเนื่องจากในปี 2531 มีความต้องการใช้น้ำ ยางชั้นเพิ่มสูงขึ้นมากเพราะต้นกล้าในโรดเอคส์ ซึ่งนำยางชั้นเป็นวัตถุดิบในการผลิตถุงมือยาง ใช้สวมสำหรับป้องกันการติดเชื้อเอคส์ เป็นเหตุให้ราคายางแผ่นรมควันเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะ น้ำยางชั้นและยางแผ่นรมควันต้องอาศัยน้ำยางจากต้นยางเป็นวัตถุดิบในการแปรรูปทั้งสิ้น ดังนั้น จึงทำให้ราคายางแผ่นเพิ่มสูงขึ้นเพื่อจูงใจให้เกษตรกรขยายยางดิบในรูปยางแผ่นมากกว่า น้ำยางชั้น

การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตระหว่างปี 2531 และ 2532 ในตารางที่ 3.3 ปรากฏว่าต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันลดลงกิโลกรัมละ 4.20 บาท หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 17.28 ของต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันปี 2531 การที่ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันมีแนวโน้มลดลงในปี 2532 มีสาเหตุสำคัญ คือ

1. ต้นทุนวัตถุดิบลดลงกิโลกรัมละ 4.15 บาท หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 21.89 ของต้นทุนวัตถุดิบปี 2531 สาเหตุที่ต้นทุนวัตถุดิบลดลงเนื่องจากในปี 2531 มีปริมาณความ ต้องการใช้น้ำยางชั้นมีมากขึ้น จนทำให้ราคายางแผ่นรมควันสูงขึ้นตามไปด้วยซึ่งมีผลทำให้ ผู้ใช้ยางแผ่นรมควันชดเชยการรับซื้อ และในปี 2532 ประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นผู้นำเข้า ถุงมือยางได้กำหนดมาตรฐานของถุงมือยางอย่างเข้มงวดมากขึ้น ทำให้ผู้ผลิตถุงมือยาง หลายรายประสบปัญหาการควบคุมคุณภาพการผลิตมากขึ้น รวมทั้งราคาของถุงมือยางเริ่มลด ปริมาณความต้องการลง ทำให้ราคาของน้ำยางชั้นซึ่งเป็นวัตถุดิบในการผลิตถุงมือยางลดลง ส่งผลกระทบต่อราคายางแผ่นรมควัน เนื่องจากน้ำยางชั้นและยางแผ่นรมควันใช้วัตถุดิบ คือ น้ำยางจากต้นยางเหมือนกัน ดังนั้นเมื่อความต้องการน้ำยางชั้นลดน้อยลง ชาวสวนหันกลับมา ขยายยางในรูปยางแผ่นดิบเพิ่มขึ้น ทำให้ราคาของยางแผ่นรมควันลดลง

2. ค่าดอกเบ็ช้ลดลงกิโลกรัมละ 0.04 บาท หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 8.16 ของค่าดอกเบ็ช้ในปี 2531 การที่ค่าดอกเบ็ช้ลดลงเนื่องจากในปี 2532 โรงงานขายสินค้าได้เร็วขึ้นทำให้ไม่มีสินค้าค้างสต็อก ช่วยทำให้ค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาสินค้าน้อยลงซึ่งก็คือ ค่าดอกเบ็ช้ลดลงนั่นเอง

2.2 การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้ ประจำปี 2530 - 2532

จากการเก็บข้อมูลโรงงานขนาดกลางจำนวน 18 โรง มีกำลังการผลิตโดยเฉลี่ย 12,000,000 กิโลกรัมต่อปี ในปี 2530 - 2532 ผลิตยางแผ่นรมควันได้ 9,520,000 8,217,000 และ 9,667,000 กิโลกรัมตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 79.30 68.48 และ 80.56 ของกำลังการผลิตตามลำดับ เมื่อนำข้อมูลต้นทุนการผลิตมาวิเคราะห์ได้ผลดังต่อไปนี้

จากตารางที่ 3.4 แสดงต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้ ประจำปี 2530 - 2532 มีต้นทุนวัตถุดิบ 174,690,500 185,242,722 และ 181,934,278 บาทตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 94.31 95.11 และ 94.36 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมดตามลำดับ และมีค่าใช้จ่ายการผลิต มีมูลค่า 3,432,277 3,086,892 และ 3,460,754 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 1.85 1.60 และ 1.79 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมดตามลำดับ ต้นทุนที่สำคัญอีก 2 รายการ คือ ค่าดอกเบ็ช้ และ ค่าขนส่ง ค่าดอกเบ็ช้ในปี 2530 - 2532 มีมูลค่า 1,527,883 1,513,202 และ 1,600,799 บาท ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 0.82 0.77 และ 0.85 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมดตามลำดับ ค่าขนส่งในปี 2530 - 2532 มีมูลค่า 2,954,635 2,574,000 และ 3,038,523 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.60 1.32 และ 1.55 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมดตามลำดับ ต้นทุนส่วนที่เหลือคือ ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน มีมูลค่า 298,602 309,195 และ 322,330 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.16 0.16 และ 0.17 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมดตามลำดับ

จากตารางที่ 3.5 แสดงต้นทุนการผลิตต่อหน่วยยางแผ่นรมควันของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้ ปี 2530 - 2532 มีต้นทุนการผลิตต่อหน่วยเท่ากับ 19.46 23.70 และ 19.95 บาทต่อกิโลกรัมตามลำดับ ซึ่งมีส่วนประกอบของต้นทุนการผลิตคือ ต้นทุนวัตถุดิบต่อหน่วย เท่ากับ 18.35 22.54 และ 18.82 บาทต่อกิโลกรัมสำหรับปี 2530 - 2532

ตารางที่ 3.4

ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควัน ของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้ ประจำปี 2530-2531

ต้นทุนการผลิต	หน่วย: บาท					
	2530	ร้อยละของ ต้นทุนการผลิต	2531	ร้อยละของ ต้นทุนการผลิต	2532	ร้อยละของ ต้นทุนการผลิต
วัตถุดิบ	174,690,500.00	94.31	185,242,722.00	95.11	181,934,278.00	94.36
ค่าแรง	2,332,768.00	1.26	2,031,961.00	1.04	2,470,363.00	1.28
ค่าใช้จ่ายการผลิต						
ค่าเสื่อมราคา	894,696.00	0.48	894,696.00	0.46	894,696.00	0.46
ค่าไม้แขวนยาง	466,849.00	0.25	404,423.00	0.21	465,093.00	0.24
ค่ามีดฟัน	685,119.00	0.37	594,063.00	0.31	691,821.00	0.36
ค่าวัสดุตากก้อนยาง	980,555.00	0.53	849,389.00	0.44	983,305.00	0.51
ค่าซ่อมแซม	103,889.00	0.06	93,055.00	0.05	110,555.00	0.06
ค่าไฟฟ้า	301,169.00	0.16	251,266.00	0.13	315,284.00	0.16
ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่นๆ						
ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน	298,602.00	0.16	309,195.00	0.16	322,330.00	0.17
ค่าดอกเบี้ย	1,527,883.00	0.82	1,513,202.00	0.77	1,600,799.00	0.85
ค่าขนส่ง	2,954,635.00	1.60	2,574,000.00	1.32	3,038,523.00	1.55
รวม	185,236,665.00	100	194,757,972.00	100	192,827,047.00	100
ปริมาณการผลิตเฉลี่ยต่อปี (ตัน)	9,520.00		8,217.00		9,667.00	
ต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อหน่วย (บาทต่อกก.)	19.46		23.70		19.95	

ที่มา : ภาคผนวก ก.

ตารางที่ 3.5

แสดงต้นทุนการผลิตต่อหน่วยยางแผ่นรมควัน ของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้ ประจำปี 2530-2532

ต้นทุนการผลิต	ปี2530	ปี2531	ปี2532	การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตต่อหน่วย				
				ปี2530-2531	ร้อยละ	ปี2531-2532	ร้อยละ	
				มากกว่า+		มากกว่า+		
				น้อยกว่า-		น้อยกว่า-		
วัตถุดิบ	18.35	22.54	18.82	+4.19		22.83	-3.72	16.50
ค่าแรง	0.25	0.25	0.26	--		--	+0.01	4.00
ค่าใช้จ่ายการผลิต								
ค่าเสื่อมราคา	0.09	0.11	0.09	+0.02		22.22	-0.02	1.02
ค่าไม้แขวนยาง	0.05	0.05	0.05	--		--	--	--
ค่าไม้พิน	0.07	0.07	0.07	--		--	--	--
ค่าวัสดุตากก้อนยาง	0.10	0.10	0.10	--		--	--	--
ค่าซ่อมแซม	0.01	0.01	0.01	--		--	--	--
ค่าไฟฟ้า	0.03	0.03	0.03	--		--	--	--
ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น ๆ								
ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน	0.03	0.04	0.03	+0.01		33.33	-0.01	25.00
ค่าดอกเบี้ย	0.16	0.18	0.17	+0.02		12.50	-0.01	5.55
ค่าขนส่ง	0.31	0.31	0.31	--		--	--	--
รวมต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อหน่วย(บาทต่อกก.)	19.46	23.70	19.95	4.24		21.79	3.75	15.82
ปริมาณการผลิตเฉลี่ยต่อปี (ตัน)	9,520.00	8217.00	9,667.00					

ที่มา : จากตารางที่ 3.4 / ปริมาณการผลิต

ตามลำดับ ค่าแรงต่อหน่วยเท่ากับ 0.25 0.25 และ 0.26 บาทต่อกิโลกรัมตามลำดับ ต้นทุนส่วนที่เหลือ คือค่าใช้จ่ายการผลิตและค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น ๆ เท่ากับ 0.86 0.91 และ 0.87 บาทต่อกิโลกรัมตามลำดับ

การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตระหว่างปี 2530 และ 2531 ในตารางที่ 3.5 ปรากฏว่าต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันเพิ่มขึ้นกิโลกรัมละ 4.24 บาท หรือคิดเป็นอัตรา ร้อยละ 21.79 ของต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันปี 2530 มีสาเหตุที่สำคัญ คือ

1. ต้นทุนวัตถุดิบเพิ่มขึ้นกิโลกรัมละ 4.19 บาท หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 22.83 ของต้นทุนวัตถุดิบปี 2530 สาเหตุที่ต้นทุนวัตถุดิบเพิ่มขึ้นเพราะความต้องการน้ำยางข้นเพิ่มมากขึ้นในปี 2531 ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตของโรงงานขนาดใหญ่

2. ต้นทุนค่าใช้จ่ายบริหารของโรงงานเพิ่มขึ้นกิโลกรัมละ 0.01 บาท หรือคิดเป็น ร้อยละ 33.33 ของต้นทุนค่าใช้จ่ายบริหารของโรงงานปี 2530 สาเหตุที่ค่าใช้จ่ายบริหารของ โรงงานเพิ่มขึ้นเพราะการเพิ่มเงินเดือนให้พนักงานของโรงงานและปริมาณการผลิตในปี 2531 ลดลงจากปี 2530 1,303,000 กิโลกรัมหรือคิดเป็นร้อยละ 13.68 ของปริมาณการผลิตปี 2530 เมื่อปริมาณการผลิตลดน้อยลงทำให้ค่าใช้จ่ายบริหารของโรงงานต่อ 1 กิโลกรัมเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะค่าใช้จ่ายบริหารของโรงงานเป็นค่าใช้จ่ายคงที่ เมื่อปริมาณการผลิตลดลงจะทำให้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยการผลิตเพิ่มขึ้น

3. ค่าดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นกิโลกรัมละ 0.02 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 12.50 ของ ค่าดอกเบี้ยปี 2530 สาเหตุเพราะราคาวัตถุดิบที่สูงขึ้นในปี 2531 นั้นมีมูลค่าสูงทำให้โรงงาน จัดหาเงินทุนมาจัดซื้อสินค้าในมูลค่าสูง ทำให้โรงงานแต่ละโรงเสียดอกเบี้ยสูงขึ้น อีกสาเหตุ หนึ่งคือ ราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้นทำให้โรงงานขายสินค้าได้ช้าเพราะผู้สั่งซื้อชดเชยการรับซื้อ ทำให้ เสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาสินค้าเพิ่มขึ้น ซึ่งก็คือดอกเบี้ยสูงขึ้นนั่นเอง

การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตระหว่างปี 2531 และ 2532 ในตารางที่ 3.5 ปรากฏว่าต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันลดลงกิโลกรัมละ 3.75 บาท หรือคิดเป็นอัตรา ร้อยละ 15.82 ของต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันปี 2531 มีสาเหตุที่สำคัญคือ

1. ต้นทุนวัตถุดิบลดลงกิโลกรัมละ 3.72 บาท หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 16.50 ของต้นทุนวัตถุดิบในปี 2531 ซึ่งสาเหตุที่ราคาวัตถุดิบลดลงเนื่องจาก ความต้องการน้ำยางชั้นลดน้อยลงดังที่ได้อธิบายไว้แล้วในการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันของโรงงานขนาดใหญ่ในภาคใต้

2. ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงานลดลงกิโลกรัมละ 0.01 บาทหรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 25 ของค่าใช้จ่ายบริหารของโรงงานปี 2531 ซึ่งสาเหตุเพราะปริมาณการผลิตที่เพิ่มขึ้นในปี 2532 เมื่อปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นมีผลทำให้ค่าใช้จ่ายบริหารของโรงงานต่อ 1 กิโลกรัมเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะค่าใช้จ่ายบริหารของโรงงานเป็นค่าใช้จ่ายคงที่ เมื่อปริมาณการผลิตมากขึ้นจะทำให้ต้นทุนต่อหน่วยการผลิตลดลง

3. ค่าดอกเบี้ยลดลงกิโลกรัมละ 0.01 บาท หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 5.55 ของค่าดอกเบี้ยปี 2531 มีสาเหตุเพราะในปี 2532 ราคาวัตถุดิบลดลงทำให้มูลค่าต้นทุนวัตถุดิบลดลง ซึ่งโรงงานจัดหาเงินทุนมาซื้อวัตถุดิบได้ง่ายและใช้จำนวนเงินลดลงจากปี 2531 สาเหตุอีกประการคือ เมื่อราคาลดลงโรงงานสามารถขายยางแผ่นรมควันได้เร็วขึ้น ประหยัดค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา คือดอกเบี้ยลดลง

2.3 การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออกเฉียงเหนือประจำปี 2530 - 2532

จากการเก็บข้อมูลโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 6 โรง มีกำลังการผลิตเต็มที่ต่อปี 12,800,000 กิโลกรัม ในปี 2530-2532 ผลิตยางแผ่นรมควันได้ 9,383,000 9,150,000 และ 9,533,000 กิโลกรัมตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 73.30 71.48 และ 74.48 ของกำลังการผลิตตามลำดับ จากการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่าไม่มีโรงงานขนาดใหญ่เลย เป็นเพราะพื้นที่เพาะปลูกยางพารามีน้อยกว่าภาคใต้ ทำให้มีวัตถุดิบไม่เพียงพอต่อการผลิต เมื่อนำข้อมูลต้นทุนการผลิตของภาคตะวันออกเฉียงเหนือมาวิเคราะห์ จะได้ผลดังต่อไปนี้

จากตารางที่ 3.6 แสดงต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออก ปี 2530 - 2532 มีต้นทุนการผลิตที่สำคัญคือ ต้นทุนวัตถุดิบ มีมูลค่า 177,056,167 194,069,000 และ 177,132,333 บาทตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 95.68 96.15 และ 95.49 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมดตามลำดับ ค่าแรงมีมูลค่า 1,566,160 1,549,467 และ 1,610,133 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.85 0.77 และ 0.87 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมดตามลำดับ ค่าใช้จ่ายการผลิตมีมูลค่า 2,967,067 2,809,826 และ 3,026,740 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.06 1.38 และ 1.63 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมดตามลำดับ ต้นทุนที่สำคัญอีก 2 รายการ คือ ค่าดอกเบี้ย และค่าขนส่ง ค่าดอกเบี้ยในปี 2530 - 2532 มีมูลค่า 1,795,000 1,729,000 และ 1,878,833 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.97 0.86 และ 1.01 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมดตามลำดับ ค่าขนส่ง มีมูลค่า 1,407,500 1,335,667 และ 1,552,667 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.76 0.67 และ 0.84 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมดตามลำดับ ต้นทุนส่วนที่เหลือคือ ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน มีมูลค่า 260,400 351,400 และ 372,800 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.14 0.17 และ 0.20 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมดในปี 2530 - 2532 ตามลำดับ

จากตารางที่ 3.7 แสดงต้นทุนการผลิตต่อหน่วยยางแผ่นรมควันของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออกปี 2530 - 2532 มีต้นทุนการผลิตต่อหน่วยเท่ากับ 19.72 22.06 และ 19.47 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งมีส่วนประกอบต้นทุนการผลิตคือ ต้นทุนวัตถุดิบต่อหน่วยเท่ากับ 18.87 21.21 และ 18.58 บาทต่อกิโลกรัมตามลำดับ สำหรับค่าแรงต่อหน่วยของปี 2530 - 2532 มีค่ากันคือ 0.17 บาทต่อกิโลกรัม ต้นทุนส่วนที่เหลือคือค่าใช้จ่ายและการผลิตอื่น ๆ เท่ากับ 0.68 0.68 และ 0.72 บาทต่อกิโลกรัมตามลำดับ

การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตระหว่างปี 2530 และ 2531 ในตารางที่ 3.7 ปรากฏว่าต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันเพิ่มขึ้นกิโลกรัมละ 2.34 บาท หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 11.87 ของต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันปี 2530 มีสาเหตุสำคัญ คือ

1. ต้นทุนวัตถุดิบเพิ่มขึ้นกิโลกรัมละ 2.34 บาท หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 12.40 ของต้นทุนวัตถุดิบปี 2530 สาเหตุที่ต้นทุนวัตถุดิบสูงขึ้นก็เพราะความต้องการน้ำยางข้นเพิ่มมากขึ้นในปี 2531 ดังกล่าวไว้แล้วในการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันของโรงงานขนาดใหญ่

ตารางที่ 3.6

ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควัน ของโรงงานขนาดเล็กกลางในภาคตะวันออก ประจำปี 2530-2532

	หน่วย: บาทต่อกก.					
	2530	ร้อยละของ ต้นทุนการผลิต	2531	ร้อยละของ ต้นทุนการผลิต	2532	ร้อยละของ ต้นทุนการผลิต
ต้นทุนการผลิต						
วัตถุดิบ	177,056,167.00	95.68	194,069,000.00	96.15	177,132,333.00	95.49
ค่าแรง	1,566,160.00	0.85	1,549,467.00	0.77	1,610,133.00	0.87
ค่าใช้จ่ายการผลิต						
ค่าเสื่อมราคา	466,500.00	0.25	466,500.00	0.23	466,500.00	0.25
ค่าไม้แถวยาง	499,167.00	0.27	431,337.00	0.21	506,833.00	0.27
ค่าไม้พิน	719,707.00	0.39	675,003.00	0.33	730,973.00	0.39
ค่าวัสดุทาก้อนยาง	938,333.00	0.50	910,166.00	0.45	901,000.00	0.49
ค่าซ่อมแซม	122,500.00	0.07	120,000.00	0.06	121,664.00	0.07
ค่าไฟฟ้า	220,860.00	0.12	206,820.00	0.10	299,770.00	0.12
ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่นๆ						
ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน	260,400.00	0.14	351,400.00	0.17	372,800.00	0.20
ค่าดอกเบี้ย	1,795,000.00	0.97	1,729,082.00	0.86	1,878,833.00	1.01
ค่าขนส่ง	1,407,500.00	0.76	1,335,667.00	0.67	1,552,667.00	0.84
รวมต้นทุนการผลิต	185,052,294.00	100	201,844,442.00	100	185,573,506.00	100
ปริมาณการผลิตเฉลี่ยต่อปี (ตัน)	9,383.00		9,150.00		9,533.00	
ต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อหน่วย (บาทต่อกก.)	19.72		22.06		19.47	

ที่มา : ภาคผนวก ก.

ตารางที่ 3.7

แสดงต้นทุนการผลิตต่อหน่วยยางแผ่นรมควัน ของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออก ประจำปี 2530-2532

ต้นทุนการผลิต	ปี 2530	ปี 2531	หน่วย:บาท ปี 2532	การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตต่อหน่วย			
				ปี2530-2531 มากกว่า+ น้อยกว่า-	ร้อยละ	ปี2531-2532 มากกว่า+ น้อยกว่า-	ร้อยละ
วัตถุดิบ	18.87	21.21	18.58	+2.34	12.40	-2.63	12.4
ค่าแรง	0.17	0.17	0.17	--	--	--	
ค่าใช้จ่ายการผลิต							
ค่าเสื่อมราคา	0.05	0.05	0.05	--	--	--	
ค่าไม้แหวงยาง	0.05	0.05	0.05	--	--	--	
ค่าไม้พื้ช	0.08	0.07	0.08	-0.01	12.50	+0.01	14.29
ค่าวัสดุทาก่อนยาง	0.01	0.10	0.09	--	--	-0.10	10
ค่าซ่อมแซม	0.01	0.01	0.01	--	--	--	
ค่าไฟฟ้า	0.02	0.02	0.03	--	--	+0.01	50
ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่นๆ							
ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน	0.03	0.04	0.04	+0.01	33.33	--	
ค่าดอกเบี้ย	0.19	0.19	0.20	--	--	0.01	5.26
ค่าขนส่ง	0.15	0.15	0.16	--	--	0.01	6.67
รวมต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อหน่วย (บาทต่อกก.)	19.72	22.06	19.47	+2.34	11.87	2.59	11.74
ปริมาณการผลิตเฉลี่ยต่อปี (ตัน)	9,383.00	9150	9533				

ที่มา : จากตารางที่ 3.6 / ปริมาณการผลิต

2. ค่าใช้จ่ายในการบริหารของโรงงานเพิ่มขึ้นกิโลกรัมละ 0.01 บาท หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 33.33 ของค่าใช้จ่ายในการบริหารของโรงงานปี 2530 ซึ่งมีสาเหตุมาจากการเพิ่มเงินเดือนให้พนักงาน และเพราะปริมาณการผลิตลดลงจากปี 2530 233,000 กิโลกรัม หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 2.48 ของปริมาณการผลิตปี 2530 ซึ่งทำให้ค่าใช้จ่ายในการบริหารของโรงงานต่อ 1 กิโลกรัมเพิ่มขึ้นเมื่อปริมาณการผลิตลดลง ทั้งนี้เพราะค่าใช้จ่ายในการบริหารโรงงานเป็นค่าใช้จ่ายคงที่

การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตระหว่างปี 2531 และ 2532 ในตารางที่ 3.7 ปรากฏว่าต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันลดลงกิโลกรัมละ 2.59 บาท หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 11.74 ของต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันปี 2531 มีสาเหตุสำคัญคือ ต้นทุนวัตถุดิบลดลง กิโลกรัมละ 2.63 บาทหรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 12.40 ของต้นทุนวัตถุดิบปี 2531 ซึ่งสาเหตุที่ต้นทุนวัตถุดิบลดลงเนื่องจากความต้องการน้ำยางชั้นในปี 2532 ลดลง มีผลให้ราคายางแผ่นรมควันลดลงดังที่ได้อธิบายไว้แล้วในการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันของโรงงานขนาดใหญ่ในภาคใต้

2.4 การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออกและภาคใต้

การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันต่อ 1 กิโลกรัมของโรงงานผลิตยางแผ่นรมควัน ทำให้ทราบสาเหตุที่ทำให้ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันเปลี่ยนแปลงไป สำหรับสาเหตุที่ทำให้ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันของโรงงานในแต่ละภาคแตกต่างกันนั้น จะทราบได้โดยการเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันต่อ 1 กิโลกรัมระหว่างโรงงานขนาดกลางในภาคใต้และภาคตะวันออกดังตารางที่ 3.8 สาเหตุที่นำโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออกและภาคใต้มาเปรียบเทียบกันเพราะ 1) การผลิตของโรงงานในภาคใต้และภาคตะวันออกมีกระบวนการผลิตที่ไม่แตกต่างกันมาก 2) มีขนาดการผลิตอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน 3) โรงงานทั้งสองภาคมีการผลิตสินค้าประเภทเดียว

จากตารางที่ 3.8 จะเห็นได้ว่าต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้และภาคตะวันออกในปี 2530 ภาคใต้ต่ำกว่าภาคตะวันออก 0.26 บาท และ

ตารางที่ 3.8
 การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันต่อ 1 กิโลกรัม ระหว่างโรงงานขนาดกลางในภาคใต้และ
 ภาคตะวันออก ประจำปี 2530-2532

ต้นทุนการผลิต	ปี 2530			ปี 2531			ปี 2532		
	ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควัน			ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควัน			ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควัน		
	ภาคใต้	ภาคตะวันออก	ผลต่าง สูงกว่า+ ต่ำกว่า-	ภาคใต้	ภาคตะวันออก	ผลต่าง สูงกว่า+ ต่ำกว่า-	ภาคใต้	ภาคตะวันออก	ผลต่าง สูงกว่า+ ต่ำกว่า-
วัตถุดิบ	18.35	18.87	-0.52	22.54	21.21	+1.33	18.82	18.58	+0.24
ค่าแรง	0.25	0.17	+0.08	0.25	0.17	+0.08	0.26	0.17	+0.09
ค่าใช้จ่ายการผลิต									
ค่าเสื่อมราคา	0.09	0.05	+0.04	0.11	0.05	+0.06	0.09	0.05	+0.04
ค่าไม้แขวนยาง	0.05	0.05	--	0.05	0.05	--	0.05	0.05	--
ค่าไม้พิน	0.07	0.08	-0.01	0.07	0.07	--	0.07	0.08	-0.01
ค่าวัสดุกากก๊อชยาง	0.10	0.10	--	0.10	0.10	--	0.10	0.09	+0.01
ค่าซ่อมแซม	0.01	0.01	--	0.01	0.01	--	0.01	0.01	--
ค่าไฟฟ้า	0.03	0.02	+0.01	0.03	0.02	+0.01	0.03	0.03	--
ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่นๆ									
ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน	0.03	0.03	--	0.04	0.04	--	0.03	0.04	-0.01
ค่าดอกเบี้ย	0.16	0.19	-0.03	0.18	0.19	-0.01	0.17	0.20	-0.03
ค่าขนส่ง	0.31	0.15	+0.16	0.31	0.15	+0.16	0.31	0.16	+0.15
รวมต้นทุนการผลิตต่อหน่วย(ซากตอกก.)	19.46	19.72	-0.26	23.70	22.06	+1.64	19.95	19.47	+0.48

ในปี 2531 และ 2532 ภาคใต้มีต้นทุนการผลิตสูงกว่าภาคตะวันออกเท่ากับ 1.64 และ 0.48 บาทตามลำดับ ซึ่งมีสาเหตุดังนี้

1. ในปี 2530 ภาคใต้มีต้นทุนวัตถุดิบต่ำกว่าภาคตะวันออก ส่วนในปี 2531 และ 2532 ภาคใต้มีต้นทุนวัตถุดิบสูงกว่าภาคตะวันออก และต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันนั้น ส่วนใหญ่เป็นต้นทุนวัตถุดิบ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนวัตถุดิบจึงมีผลทำให้ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันเปลี่ยนแปลงไป

2. ต้นทุนวัตถุดิบขึ้นกับราคาของยางแผ่นรมควัน ราคาของยางแผ่นรมควันนั้นเปลี่ยนแปลงไปตามราคาตลาดโลกซึ่งจะถูกกำหนดโดยอุปสงค์และอุปทาน เมื่อใดที่มีความต้องการสูงจะทำให้ราคาของยางแผ่นรมควันเพิ่มสูงขึ้นด้วย อีกทั้งฤดูกาลกรีดยางจะเริ่มในราวเดือนมิถุนายน-กุมภาพันธ์ และชาวสวนจะหยุดกรีดยางในเดือนมีนาคม-พฤษภาคมของทุกปี ซึ่งในช่วงที่หยุดกรีดยางจะทำให้ราคาเพิ่มสูงขึ้นด้วย ส่วนในช่วงที่กรีดยางได้หรือกรีดยางได้มากคือเดือนพฤศจิกายน-มกราคมนั้น ราคาของยางแผ่นรมควันจะลดลงเพราะมีปริมาณเข้าสู่ตลาดมาก อีกทั้งในบางช่วงเมื่อโรงงานต้องการสินค้า อาจกำหนดราคาซื้อวัตถุดิบสูงกว่าราคาตลาดได้เพราะโรงงานได้ทำสัญญาให้กับพ่อค้าส่งออก จึงจำเป็นต้องหาสินค้ามาส่งมอบให้ทันกำหนดระยะเวลา ทำให้โรงงานนั้น ๆ จำเป็นต้องซื้อสินค้าในราคาสูงกว่าราคาตลาดก็ได้

3. ค่าแรงในภาคใต้สูงกว่าในภาคตะวันออก เนื่องจากในภาคใต้ขาดแคลนแรงงาน ซึ่งแรงงานส่วนใหญ่มักเป็นแรงงานที่อพยพมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย และแรงงานที่อพยพลงมามักจะเข้าสู่จังหวัดในภาคตะวันออกก่อนภาคใต้ เนื่องจากระยะทางภาคใต้ไกลกว่าภาคตะวันออกมาก ดังนั้นจึงทำให้ภาคใต้ต้องจ้างแรงงานในอัตราที่สูงกว่าภาคตะวันออก อีกทั้งการจูงใจให้คนงานที่มีฝีมืออยู่กับโรงงานนาน ๆ จึงทำให้ผู้ประกอบการต้องจ้างแรงงานในราคาสูงเพื่อไม่ให้คนงานย้ายงานหรือเปลี่ยนงานบ่อย และจากการเปรียบเทียบต้นทุนค่าแรงต่อหน่วยในตารางที่ 3.8 ในภาคใต้มีค่าแรงต่อหน่วยสูงกว่าภาคตะวันออกประมาณ 0.08 บาทต่อกิโลกรัม

4. ค่าขนส่ง เนื่องจากการนำยางแผ่นรมควันมาบรรจุขึ้นเรือใหญ่ที่ท่าเรือกรุงเทพฯ นั้น ระยะทางจากภาคใต้ถึงท่าเรือคลองเตย กรุงเทพฯ นั้นเปรียบเทียบกับระยะทางจากภาคตะวันออกแล้ว ระยะทางภาคใต้ไกลกว่าภาคตะวันออกมาก ดังนั้นจึงทำให้

ค่าขนส่งในภาคใต้สูงกว่าภาคตะวันออก และจากการเปรียบเทียบต้นทุนค่าขนส่งต่อหน่วย ระหว่างภาคใต้และภาคตะวันออกในตารางที่ 3.8 พบว่าค่าขนส่งในภาคใต้สูงกว่าภาคตะวันออกประมาณ 0.16 บาทต่อกิโลกรัม

จากการเปรียบเทียบแนวโน้มต้นทุนการผลิตของโรงงานขนาดกลางทั้ง 2 ภาคแล้ว ปรากฏว่าช่วงปี 2530 - 2532 ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันในทั้ง 2 ภาคมีแนวโน้มเหมือนกันคือ ต้นทุนการผลิตปี 2531 เพิ่มขึ้นจากปี 2530 และในปี 2532 ลดลงจากปี 2531 ซึ่งมีสาเหตุมาจาก

1. ต้นทุนวัตถุดิบมีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากความต้องการของผู้ใช้ยางแผ่นรมควันมีส่วนกำหนดราคายางแผ่นรมควันตลอดเวลา ทำให้ราคาต้นทุนวัตถุดิบเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอจะสังเกตในปี 2531 ราคาวัตถุดิบของยางแผ่นรมควันเพิ่มสูงขึ้นทั้ง 2 ภาคจนทำให้โรงงานบางโรงถึงกับหยุดกิจการชั่วคราว เพราะไม่สามารถหาซื้อวัตถุดิบป้อนเข้าสู่โรงงานได้ ส่วนในปี 2532 ราคาวัตถุดิบลดลงทั้ง 2 ภาค ทั้งนี้เพราะในปี 2532 นั้นความต้องการน้ำยางชั้นลดลงมาก ประกอบกับการที่ผู้นำเข้าในต่างประเทศชลอการนำเข้ายางแผ่นรมควัน จึงมีผลทำให้ราคายางแผ่นรมควันลดลงอย่างมาก

2. ค่าไม้ฟืนของภาคตะวันออกมีราคาลดต่ำลงบ้างเล็กน้อยในช่วงปี 2530-2532 ทั้งนี้เพราะมีการโค่นต้นยางเก่าลงเพื่อปลูกยางพันธุ์ใหม่ทดแทน และโรงงานส่วนใหญ่ใช้ไม้ยางเหล่านี้ไปทำเชื้อเพลิงเพื่อรมควันยางแผ่นดิบ ดังนั้นเมื่อมีการโค่นต้นยางมากจะทำให้ราคาไม้ฟืนลดลงมาบ้างเล็กน้อย

3. การปันส่วนต้นทุนในการผลิตเพื่อคำนวณต้นทุนของยางแผ่นรมควันเกรดต่าง ๆ ของโรงงานในภาคใต้และภาคตะวันออก

การผลิตยางแผ่นรมควันตามปกติแล้ว จะผลิตยางแผ่นรมควันได้ 5 เกรดคือ ยางแผ่นรมควันเกรด 1 ยางแผ่นรมควันเกรด 2 ยางแผ่นรมควันเกรด 3 ยางแผ่นรมควันเกรด 4 และยางแผ่นรมควันเกรด 5 ซึ่งการพิจารณาคุณภาพยางแผ่นรมควันได้อธิบายไว้แล้วในบทที่ 2 และจากโครงสร้างต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันข้างต้นซึ่งประกอบด้วยต้นทุนวัตถุดิบ

ค่าแรง ค่าใช้จ่ายการผลิต และค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น ๆ พบว่าต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันทุกเกรดจะผ่านขั้นตอนการผลิตเหมือนกันซึ่งทำให้เกิดต้นทุนแปรสภาพร่วมกันในยางแผ่นรมควันทุกเกรด ต้นทุนแปรสภาพที่เกิดขึ้น ได้แก่ ค่าแรง ค่าใช้จ่ายในการผลิต และค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น ๆ ส่วนต้นทุนวัตถุดิบนั้นในขณะที่ซื้อยางแผ่นดิบจะทำการบันทึกมูลค่าซื้อแยกตามเกรดยางไว้แล้วโดยพิจารณาเกรดยางตามวิธีการเบื้องต้นที่กล่าวไว้ในหน้า 30 กับหน้า 37 เพราะฉะนั้นต้นทุนวัตถุดิบจะให้ต้นทุนที่แบ่งตามเกรดยางไว้แล้ว ดังนั้นในส่วนของการศึกษานี้จะศึกษาหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการปันส่วนต้นทุนแปรสภาพให้กับยางแผ่นรมควันแต่ละเกรด ซึ่งจะพิจารณาแยกตามลักษณะรายการดังต่อไปนี้

1. ค่าแรงและค่าใช้จ่ายการผลิตใช้เกณฑ์ปริมาณการผลิต เพราะทุก ๆ หน่วยของการผลิตยางแผ่นรมควันของทุกเกรดจะผ่านขั้นตอนการผลิตเหมือนกัน ดังนั้นทุกหน่วยของยางแผ่นรมควันแต่ละเกรดที่ผลิตได้ควรรับภาระต้นทุนร่วมกัน จึงใช้ปริมาณการผลิตเป็นเกณฑ์ในการปันส่วนต้นทุนค่าแรงและค่าใช้จ่ายการผลิต

2. ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น ๆ ประกอบด้วยรายการ ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน ค่าดอกเบี๊ยะ และค่าขนส่ง จะใช้เกณฑ์ในการปันส่วนค่าใช้จ่ายเหล่านี้ต่างกัน คือ

2.1 ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน เป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเงินเดือน หัวหน้างาน และพนักงานทำบัญชี เสมียนประจำสำนักงาน เป็นต้น ซึ่งค่าใช้จ่ายเหล่านี้เป็นค่าใช้จ่ายส่วนกลางซึ่งเป็นการให้บริการกับโรงงานโดยส่วนรวม ไม่สัมพันธ์กับหลักเกณฑ์ใด ๆ จึงเลือกวิธีการปันส่วนให้กับยางแผ่นรมควันแต่ละเกรดเท่ากันทุกเกรด

2.2 ค่าดอกเบี๊ยะ เป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเนื่องจากโรงงานจัดหาเงินทุน เพื่อนำมาซื้อวัตถุดิบคือ ยางแผ่นดิบ ดังนั้นค่าดอกเบี๊ยะจะมากหรือน้อยจึงขึ้นอยู่กับปริมาณเงินทุนที่นำมาซื้อวัตถุดิบ ดังนั้นจึงควรใช้มูลค่าวัตถุดิบเป็นเกณฑ์ในการปันส่วนค่าดอกเบี๊ยะให้ยางแผ่นรมควันแต่ละเกรด

2.3 ค่าขนส่ง เป็นค่าใช้จ่ายของโรงงานในการส่งมอบสินค้าให้กับสถานที่ที่ผู้ซื้อกำหนดซึ่งส่วนใหญ่แล้วก็คือ ค่าจ้างรถบรรทุกซึ่งจะคิดคำนวณค่าบรรทุกเป็นน้ำหนัก กิโลกรัมละกิโลบาท ดังนั้นจึงใช้ปริมาณการผลิตเป็นเกณฑ์ในการปันส่วนค่าขนส่งให้กับยางแผ่นรมควันแต่ละเกรด

สำหรับการปันส่วนต้นทุนแปรสภาพที่เกิดขึ้นในโรงงานนั้นจะเริ่มต้นจากการเก็บข้อมูลต้นทุนซึ่งได้แก่ ค่าแรง ค่าใช้จ่ายการผลิต และค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น ๆ เป็นรายปี ตั้งแต่ปี 2530 - 2532 แล้วนำข้อมูลแต่ละปีมาปันส่วนให้กับยางแผ่นแต่ละเกรดตามหลักเกณฑ์ข้างต้น เมื่อได้ต้นทุนปันส่วนให้ยางแผ่นรมควันแต่ละเกรดแล้วจึงนำไปรวมกับต้นทุนวัตถุดิบซึ่งจะแตกต่างกันไปตามเกรดของยาง ก็จะได้ผลรวมของต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันแต่ละเกรด เมื่อนำปริมาณการผลิตยางแผ่นรมควันแต่ละเกรดไปหารต้นทุนการผลิตรวมจะได้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันแต่ละเกรด

3.1 การปันส่วนต้นทุนแปรสภาพให้ยางแผ่นรมควันแต่ละเกรดของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้ปี 2530 - 2532

ก่อนที่จะปันส่วนต้นทุนแปรสภาพให้กับยางแผ่นรมควันแต่ละเกรดจะต้องรวบรวมต้นทุนแปรสภาพของโรงงานขนาดกลางทั้ง 18 โรงตั้งแต่ปี 2530 - 2532 ดังตารางที่ 3.9 (รายละเอียดอยู่ในตาราง ก.1 - ก.3 ในภาคผนวก ก.)

จากตารางที่ 3.9 ซึ่งแสดงผลสรุปของต้นทุนแปรสภาพจากโรงงานกลางในภาคใต้จำนวน 18 โรงจะพบว่าตั้งแต่ปีพ.ศ. 2530 ถึง พ.ศ. 2532 มีค่าแรง 48,893,103 36,575,300 และ 44,466,535 บาทตามลำดับ ค่าใช้จ่ายการผลิต 105,346,103 92,139,358 และ 106,552,328 บาทตามลำดับ ต้นทุนค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน 5,314,840 5,565,510 และ 5,801,946 บาทตามลำดับ ค่าดอกเบี้ย 19,196,167 20,093,129 และ 20,552,631 บาทตามลำดับ และค่าขนส่ง 53,683,440 46,332,000 และ 54,693,500 บาทตามลำดับ ผลรวมของต้นทุนแปรสภาพในปี 2530 - 2532 มีมูลค่า 183,540,550 164,129,997 และ 187,600,405 บาทตามลำดับ ปริมาณการผลิตของปี 2530 - 2532 มีจำนวน 171,360 147,900 และ 174,000 เมตริกตันตามลำดับ

เมื่อกิจการรวบรวมต้นทุนแปรสภาพ รวมทั้งข้อมูลในการปันส่วนครบถ้วนทุกรายการแล้ว ต่อจากนั้นจะได้ปันส่วนต้นทุนแปรสภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหน้า 67 - 68

ตารางที่ 3.9 ต้นทุนประสมของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้

	(หน่วย : บาท)			
	ปี 2530	ปี 2531	ปี 2532	รวม
ต้นทุนประสมภาพ				
ค่าแรง	43,873,103.00	36,575,300.00	44,466,535.00	124,914,938.00
ค่าใช้จ่ายการผลิต				
ค่าเสื่อมราคา	16,104,525.00	16,104,525.00	16,104,525.00	48,313,575.00
ค่าไม้แขวนยาง	8,403,289.00	7,279,612.00	8,371,673.00	24,054,574.00
ค่าไม้พิน	12,332,141.00	10,693,135.00	12,452,777.00	35,478,053.00
ค่าวัสดุทาก้อนยาง	17,342,000.00	15,289,000.00	17,699,500.00	50,330,500.00
ค่าซ่อมแซม	1,870,000.00	1,675,000.00	1,990,000.00	5,535,000.00
ค่าไฟฟ้า	5,421,045.00	4,522,786.00	5,467,318.00	15,411,149.00
รวม	105,346,103.00	92,139,358.00	106,552,328.00	304,037,789.00
ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น ๆ				
ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน	5,314,840.00	5,565,510.00	5,801,946.00	16,682,296.00
ค่าดอกเบี้ย	19,196,167.00	20,093,129.00	20,552,631.00	59,841,927.00
ค่าขนส่ง	53,683,440.00	46,332,000.00	54,693,500.00	154,708,940.00
รวมต้นทุนประสมภาพ	183,540,550.00	164,129,997.00	187,600,405.00	535,270,952.00

ที่มา : ตาราง ก.1 - ก.3 ในภาคผนวก ก.

เนื่องจากกิจการกำหนดให้มูลค่าวัตถุดิบข้างแผ่นรมควันและปริมาณการผลิตเป็นเกณฑ์ในการปันส่วนค่าแรง ค่าใช้จ่ายการผลิต และค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น ๆ จึงต้องรวบรวมมูลค่าต้นทุนวัตถุดิบและปริมาณการผลิตข้างแผ่นรมควันของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้รวม 18 โรง จึงได้รวบรวมมูลค่าต้นทุนวัตถุดิบและปริมาณการผลิตแยกตามเกรดข้างในปี 2530 - 2532 ดังตารางที่ 3.10 และตารางที่ 3.11

ตารางที่ 3.10 ต้นทุนการผลิตรวมแยกตามเกรดข้างของโรงงานขนาดกลาง
ในภาคใต้ ปี 2530 - 2532

หน่วย : พันบาท

	ปี 2530	ปี 2531	ปี 2532	รวม
ข้างแผ่นรมควันเกรด 1	13,794	12,346	13,844	39,984
ข้างแผ่นรมควันเกรด 2	333,034	356,497	345,589	1,035,120
ข้างแผ่นรมควันเกรด 3	1,822,857	1,926,957	1,906,554	5,656,368
ข้างแผ่นรมควันเกรด 4	689,969	736,203	718,363	2,144,535
ข้างแผ่นรมควันเกรด 5	284,775	302,366	290,467	877,608
รวม	3,144,429	3,334,369	3,274,817	9,753,615

ที่มา : ภาคผนวก ก.

จากตารางที่ 3.10 แสดงมูลค่าต้นทุนวัตถุดิบโดยแยกตามเกรดข้างที่ผลิตได้ของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้ ปรากฏว่าผลรวมของต้นทุนวัตถุดิบทั้งหมดในปี 2530 - 2532 มีต้นทุนวัตถุดิบของข้างแผ่นรมควันเกรด 1 13,794 12,346 และ 13,844 พันบาท ตามลำดับ ต้นทุนวัตถุดิบของข้างแผ่นรมควันเกรด 2 มีมูลค่า 333,034 356,497 และ 345,589 พันบาทตามลำดับ ต้นทุนวัตถุดิบของข้างแผ่นรมควันเกรด 3 มีมูลค่า 1,822,857 1,926,957 และ 1,906,554 พันบาทตามลำดับ ต้นทุนวัตถุดิบของข้างแผ่นรมควันเกรด 4

มีมูลค่า 689,969 736,203 และ 718,363 พันบาทตามลำดับ และต้นทุนวัตถุดิบยางแผ่นรมควันเกรด 5 มีมูลค่า 284,775 302,366 และ 290,467 พันบาทตามลำดับ

ตารางที่ 3.11 ปริมาณการผลิตรวมแยกตามเกรดยาง ของโรงงานขนาดกลาง
ในภาคใต้ ปี 2530 - 2532

(หน่วย : เมตริกตัน)

	ปี 2530	ปี 2531	ปี 2532	รวม
ยางแผ่นรมควันเกรด 1	688.8	570.0	650.0	1,908.8
ยางแผ่นรมควันเกรด 2	17,741.8	15,585.0	18,005.0	51,331.8
ยางแผ่นรมควันเกรด 3	98,556.0	85,000.0	100,410.0	195,266.0
ยางแผ่นรมควันเกรด 4	38,200.0	32,830.0	38,735.0	109,765.0
ยางแผ่นรมควันเกรด 5	16,173.4	13,915.0	16,200.0	46,288.4

ที่มา : จากภาคผนวก ก.

จากตารางที่ 3.11 แสดงปริมาณการผลิตรวมโดยแยกตามเกรดยางที่ผลิตได้ของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้ ปรากฏว่าผลรวมของปริมาณการผลิตรวมทั้งหมดในปี 2530 - 2532 มีปริมาณการผลิตยางแผ่นรมควันเกรด 1 688.8 570 และ 650 เมตริกตันตามลำดับ ปริมาณการผลิตยางแผ่นรมควันเกรด 2 17,741.8 15,585 และ 18,005 เมตริกตันตามลำดับ ปริมาณการผลิตยางแผ่นรมควันเกรด 3 98,556 85,000 และ 100,410 เมตริกตันตามลำดับ ปริมาณการผลิตยางแผ่นรมควันเกรด 4 38,200 32,830 และ 38,735 เมตริกตันตามลำดับ และปริมาณการผลิตยางแผ่นรมควันเกรด 5 16,173.40 13,915 และ 16,200 เมตริกตันตามลำดับ

เมื่อได้ต้นทุนแปรสภาพมูลค่าต้นทุนวัตถุดิบและปริมาณการผลิตของปี 2530 - 2532 นำต้นทุนแปรสภาพมาป็นส่วนตามหลักเกณฑ์ที่กล่าวไว้แล้ว ได้ผลสรุปการป็นส่วนให้ยางแผ่นรมควันแต่ละเกรดตามตารางที่ 3.12 - 3.15

จากตารางที่ 3.12 แสดงให้เห็นถึงการปันส่วนต้นทุนแปรสภาพให้กับยางแผ่นรมควันเกรดต่าง ๆ ในปี 2530 ของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้ เมื่อปันส่วนต้นทุนแปรสภาพให้ยางแผ่นรมควันเกรด 1 2 3 4 และ 5 จะมีต้นทุนแปรสภาพสำหรับยางแผ่นรมควันแต่ละเกรดคือ 1,786,414 19,561,243 103,655,439 40,726,367 0000 และ 17,811,087 บาทตามลำดับ

จากตารางที่ 3.13 ต้นทุนแปรสภาพที่ได้จากการปันส่วนของยางแผ่นรมควันเกรดต่าง ๆ ของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้ปี 2531 มีต้นทุนแปรสภาพสำหรับยางแผ่นรมควันเกรด 1 2 3 4 และ 5 คือ 1,721,162 17,852,831 92,306,313 36,286,593 และ 15,963,098 บาทตามลำดับ

จากตารางที่ 3.14 ต้นทุนแปรสภาพที่ได้จากการปันส่วนของยางแผ่นรมควันเกรดต่าง ๆ ของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้ปี 2532 มีต้นทุนแปรสภาพสำหรับยางแผ่นรมควันเกรด 1 2 3 4 และ 5 คือ 1,849,628 20,014,529 106,175,815 และ 41,564,539 บาทตามลำดับ

3.2 การปันส่วนต้นทุนแปรสภาพให้ยางแผ่นรมควันแต่ละเกรดของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออก ปี 2530 - 2532

สำหรับการปันส่วนต้นทุนแปรสภาพของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออกจำนวน 6 โรง จะใช้วิธีการเดียวกันกับวิธีปันส่วนของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้ดังกล่าวข้างต้น

เมื่อรวบรวมต้นทุนแปรสภาพของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออกจำนวน 6 โรง ตั้งแต่ปี 2530 - 2532 ดังตารางที่ 3.15 (รายละเอียดอยู่ในตาราง ก.28 - ก.30 ในภาคผนวก ก.)

จากตารางที่ 3.15 แสดงผลรวมของต้นทุนแปรสภาพของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออกจำนวน 6 โรง จะพบว่าในปี 2530 - 2532 มีค่าแรง 9,396,960 9,296,800 และ 9,660,800 บาทตามลำดับ ค่าใช้จ่ายการผลิต 17,802,397

ตารางที่ 3.12

การปันส่วนต้นทุนแปรสภาพให้ยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ ของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้ ปี 2530

หน่วย: บาท

ประเภทที่ใช้ปันส่วน	(1) ต้นทุนรวม	(2) ต้นทุนการผลิตที่ได้จากการปันส่วนของยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ					
		1	2	3	4	5	
ต้นทุนแปรสภาพ							
ค่าแรงและค่าใช้จ่ายการผลิต	ปริมาณการผลิต	105,346,103.00	423,450.00	10,907,035.00	60,588,764.00	23,484,017.00	9,942,837.00
ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่นๆ							
ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน	แบ่งเท่ากัน	5,314,840.00	1,062,968.00	1,062,968.00	1,062,968.00	1,062,968.00	1,062,968.00
ค่าดอกเบี๋ย	ต้นทุนวัตถุดิบ	19,196,167.00	84,210.00	2,033,112.00	11,128,210.00	4,212,135.00	1,738,500.00
ค่าขนส่ง	ปริมาณการผลิต	53,683,440.00	215,786.00	5,558,128.00	30,875,497.00	11,967,247.00	5,066,782.00
รวม		78,194,447.00	1,362,964.00	8,654,208.00	43,066,675.00	17,242,350.00	7,868,250.00
รวมต้นทุนแปรสภาพ		183,540,550.00	1,786,414.00	19,561,243.00	103,655,439.00	40,726,367.00	17,811,087.00

(1) จากภาคผนวก ก.

(2) ต้นทุนแปรสภาพที่ได้จากการปันส่วนของยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ ได้จากการคำนวณดังนี้

$$\text{ค่าแรงและค่าใช้จ่ายการผลิตของยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ} = \frac{\text{ค่าแรงและค่าใช้จ่ายการผลิต}}{\text{ปริมาณการผลิต}} \times \text{ปริมาณการผลิตของยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ}$$

$$\text{ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงานของยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ} = \frac{\text{ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน}}{\text{จำนวนเกรดยางที่ผลิตได้}}$$

$$\text{ค่าดอกเบี๋ยของยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ} = \frac{\text{ค่าดอกเบี๋ย}}{\text{ต้นทุนวัตถุดิบรวม}} \times \text{ต้นทุนวัตถุดิบของยางแผ่นรมควันแต่ละเกรด}$$

$$\text{ค่าขนส่งของยางแผ่นรมควัน} = \frac{\text{ค่าขนส่ง}}{\text{ปริมาณการผลิต}} \times \text{ปริมาณการผลิตของยางแผ่นรมควันแต่ละเกรด}$$

ตารางที่ 3.13

การปันส่วนต้นทุนแปรสภาพให้ยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ ของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้ ปี 2531

หน่วย: บาท

ต้นทุนแปรสภาพ	เกณฑ์ที่ใช้ปันส่วน	(1) ต้นทุนรวม	(2) ต้นทุนการผลิตที่ได้จากการปันส่วนของยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ				
			1	2	3	4	5
ค่าแรงและค่าใช้จ่ายการผลิต	ปริมาณการผลิต	92,139,358.00	355,101.00	9,709,208.00	52,953,654.00	20,452,570.00	8,668,825.00
ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่นๆ							
ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน	แบ่งเท่ากัน	5,565,510.00	1,113,102.00	1,113,102.00	1,113,102.00	1,113,102.00	1,113,102.00
ค่าดอกเบี้ย	ต้นทุนวัตถุดิบ	20,093,129.00	74,398.00	2,148,275.00	11,611,971.00	4,436,408.00	1,822,077.00
ค่าขนส่ง	ปริมาณการผลิต	46,332,000.00	178,561.00	4,882,246.00	26,627,586.00	10,284,513.00	4,359,094.00
รวม		71,990,639.00	1,366,061.00	8,143,623.00	39,352,659.00	15,834,023.00	7,294,273.00
รวมต้นทุนแปรสภาพ		164,129,997.00	1,721,162.00	17,852,831.00	92,306,313.00	36,286,593.00	15,963,098.00

(1) จากภาคผนวก ก.

(2) ต้นทุนการแปรสภาพที่ได้จากการปันส่วนของยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ ได้จากการคำนวณดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ค่าแรงและค่าใช้จ่ายการผลิตของ} &= \frac{\text{ค่าแรงและค่าใช้จ่ายการผลิต}}{\text{ปริมาณการผลิต}} \times \text{ปริมาณการผลิตของยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ} \\ \text{ยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ} & \\ \text{ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงานของ} &= \frac{\text{ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน}}{\text{จำนวนเกรดยางที่ผลิตได้}} \\ \text{ยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ} & \\ \text{ค่าดอกเบี้ยของยางแผ่นรมควัน} &= \frac{\text{ค่าดอกเบี้ย} \times \text{ต้นทุนวัตถุดิบของยางแผ่นรมควันแต่ละเกรด}}{\text{ต้นทุนวัตถุดิบรวม}} \\ \text{เกรดต่างๆ} & \\ \text{ค่าขนส่งของยางแผ่นรมควัน} &= \frac{\text{ค่าขนส่ง}}{\text{ปริมาณการผลิต}} \times \text{ปริมาณการผลิตของยางแผ่นรมควันแต่ละเกรด} \\ \text{เกรดต่างๆ} & \end{aligned}$$

ตารางที่ 3.14

การปันส่วนต้นทุนแปรสภาพให้ยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ ของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้ ปี 2532

หน่วย: บาท

พื้นที่ใช้ปันส่วน	(1) ต้นทุนรวม	(2) ต้นทุนการผลิตที่ได้จากการปันส่วนของยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ					
		1	2	3	4	5	
ค่าน้ำแรงและค่าใช้จ่ายการผลิต	ปริมาณการผลิต	106,552,328.00	398,040.00	11,025,716.00	61,488,042.00	23,720,140.00	9,920,390.00
ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่นๆ							
ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน	แบ่งเท่ากัน	5,801,946.00	1,160,389.00	1,160,389.00	1,160,389.00	1,160,389.00	1,160,389.00
ค่าดอกเบี้ย	ต้นทุนวัตถุดิบ	20,552,631.00	86,884.00	2,168,904.00	11,965,463.00	4,508,420.00	1,822,960.00
ค่าขนส่ง	ปริมาณการผลิต	54,693,500.00	204,315.00	5,659,520.00	31,561,921.00	12,175,590.00	5,092,154.00
รวม		81,048,077.00	1,451,588.00	8,988,813.00	44,687,773.00	17,844,399.00	8,075,503.00
รวมต้นทุนแปรสภาพ		187,600,405.00	1,849,628.00	20,014,529.00	106,175,815.00	41,564,539.00	17,995,893.00

(1) จากภาคผนวก ก.

(2) ต้นทุนแปรสภาพที่ได้จากการปันส่วนของยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ ได้จากการคำนวณดังนี้

$$\text{ค่าน้ำแรงและค่าใช้จ่ายการผลิตของยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ} = \frac{\text{ค่าน้ำแรงและค่าใช้จ่ายการผลิต}}{\text{ปริมาณการผลิต}} \times \text{ปริมาณการผลิตของยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ}$$

$$\text{ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงานของยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ} = \frac{\text{ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน}}{\text{จำนวนเกรดยางที่ผลิตได้}}$$

$$\text{ค่าดอกเบี้ยของยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ} = \frac{\text{ค่าดอกเบี้ย}}{\text{ต้นทุนวัตถุดิบรวม}} \times \text{ต้นทุนวัตถุดิบของยางแผ่นรมควันแต่ละเกรด}$$

$$\text{ค่าขนส่งของยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ} = \frac{\text{ค่าขนส่ง}}{\text{ปริมาณการผลิต}} \times \text{ปริมาณการผลิตของยางแผ่นรมควันแต่ละเกรด}$$

ตารางที่ 3.15 ต้นทุนประสภาพของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออก

	(หน่วย : บาท)			
	ปี 2530	ปี 2531	ปี 2532	รวม
ต้นทุนประสภาพ				
ค่าแรง	9,396,960.00	9,296,800.00	9,660,800.00	28,354,560.00
ค่าใช้จ่ายการผลิต				
ค่าเสื่อมราคา	2,798,997.00	2,798,997.00	2,798,997.00	8,396,991.00
ค่ามันฮวงซาง	2,995,000.00	2,588,000.00	3,041,000.00	8,624,000.00
ค่าไม้พืษ	4,318,240.00	4,050,020.00	4,385,840.00	12,754,100.00
ค่าวัสดุทาก้อนซาง	5,630,000.00	5,461,000.00	5,406,000.00	16,497,000.00
ค่าซ่อมแซม	735,000.00	720,000.00	730,000.00	2,185,000.00
ค่าไฟฟ้า	1,325,160.00	1,240,920.00	1,378,620.00	3,944,700.00
รวม	27,199,357.00	26,155,737.00	27,401,257.00	80,756,351.00
ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น ๆ				
ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน	1,562,400.00	1,940,400.00	2,236,800.00	5,739,600.00
ค่าดอกเบีย	9,470,000.00	8,734,500.00	9,673,000.00	27,877,500.00
ค่าขนส่ง	8,445,000.00	9,634,000.00	9,316,000.00	27,395,000.00
รวมต้นทุนประสภาพ	46,676,757.00	46,464,637.00	48,627,057.00	141,768,451.00

ที่มา : ตาราง ก.19 - ก.21 ในภาคผนวก ก.

16,858,937 และ 17,740,457 บาทตามลำดับ และค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วยค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน ค่าดอกเบี้ย และค่าขนส่ง มียอดรวมเท่ากับ 19,477,400 20,308,900 และ 21,225,800 บาทสำหรับปี 2530 - 2532 ตามลำดับ ผลรวมของต้นทุนแปรสภาพมีมูลค่า 46,676,757 46,464,637 และ 48,627,057 บาทตามลำดับ

เมื่อรวบรวมมูลค่าต้นทุนวัตถุดิบและปริมาณการผลิตของโรงงานขนาดกลางปี 2530-2532 เพื่อนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการปันส่วนตามหลักเกณฑ์ที่กล่าวไว้ในหน้า 67 - 68 จะแสดงมูลค่าต้นทุนวัตถุดิบและปริมาณการผลิตไว้ในตารางที่ 3.16 และ 3.17

ตารางที่ 3.16

ต้นทุนวัตถุดิบรวมแยกตามเกรดของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออก
ปี 2530 - 2532

หน่วย : พันบาท

	ปี 2530	ปี 2531	ปี 2532	รวม
ช่างแผ่นรมควันเกรด 1	37,803	46,850	37,933	122,586
ช่างแผ่นรมควันเกรด 2	168,334	218,027	169,325	555,686
ช่างแผ่นรมควันเกรด 3	611,959	632,855	609,561	1,854,375
ช่างแผ่นรมควันเกรด 4	162,232	187,778	162,955	512,965
ช่างแผ่นรมควันเกรด 5	82,009	78,904	83,020	243,933
รวม	1,062,337	1,164,414	1,062,794	3,289,545

ที่มา : จากภาคผนวก ก.

จากตารางที่ 3.16 แสดงมูลค่าต้นทุนวัตถุดิบแยกตามเกรดของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออก ปรากฏว่าในปี 2530 - 2532 มีต้นทุนยางแผ่นรมควันเกรด 1 37,803 46,850 และ 37,933 พันบาทตามลำดับ ต้นทุนยางแผ่นรมควันเกรด 2 มีมูลค่า 168,334 218,027 และ 169,325 พันบาทตามลำดับ ต้นทุนยางแผ่นรมควันเกรด 3 มีมูลค่า 611,959 632,855 และ 609,561 พันบาทตามลำดับ ต้นทุนยางแผ่นรมควันเกรด 4 มีมูลค่า 162,232 187,778 และ 162,955 พันบาทตามลำดับ และต้นทุนยางแผ่นรมควันเกรด 5 มีมูลค่า 82,009 78,904 และ 83,020 พันบาทตามลำดับ

จากตารางที่ 3.17 แสดงปริมาณการผลิตรวมโดยแยกตามเกรดของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออกปี 2530 - 2532 ปรากฏว่ายอดรวมของปริมาณการผลิตทั้งหมดในปี 2530 - 2532

มีปริมาณการผลิตยางแผ่นรมควันเกรด 1	1930	1910	และ	1980	เมตริกตันตามลำดับ
ปริมาณการผลิตยางแผ่นรมควันเกรด 2	8810	9210	และ	8975	เมตริกตันตามลำดับ
ปริมาณการผลิตยางแผ่นรมควันเกรด 3	32270	27100	และ	26995	เมตริกตันตามลำดับ
ปริมาณการผลิตยางแผ่นรมควันเกรด 4	8760	8180	และ	8895	เมตริกตันตามลำดับ
ปริมาณการผลิตยางแผ่นรมควันเกรด 5	4530	3500	และ	4610	เมตริกตันตามลำดับ

ตารางที่ 3.17

ปริมาณการผลิตรวมแยกตามเกรดของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออก
ปี 2530 - 2532

หน่วย : เมตริกตัน

ปริมาณการผลิตปี	2530	2531	2532	รวม
ยางแผ่นรมควันเกรด 1	1,930	1,910	1,980	5,820
ยางแผ่นรมควันเกรด 2	8,810	9,210	8,975	26,995
ยางแผ่นรมควันเกรด 3	32,270	27,100	32,740	92,110
ยางแผ่นรมควันเกรด 4	8,760	8,180	8,895	25,835
ยางแผ่นรมควันเกรด 5	4,530	3,500	4,610	12,640

ที่มา : ภาคผนวก ก.

เมื่อได้ต้นทุนแปรสภาพ ต้นทุนวัตถุดิบ และปริมาณการผลิตยางแผ่นรมควันของ
โรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออกแล้วนำมาป็นส่วนต้นทุนแปรสภาพให้กับยางแผ่นรมควันแต่ละ
เกรดตามหลักเกณฑ์ที่กล่าวไว้แล้ว ได้ผลการป็นส่วนต้นทุนแปรสภาพให้ยางแผ่นรมควันตาม เกรด
ต่าง ๆ ตามตารางที่ 3.18 - 3.20

จากตารางที่ 3.18 แสดงการป็นส่วนต้นทุนแปรสภาพให้กับยางแผ่นรมควันเกรด
ต่าง ๆ ของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออก พบว่าในปี 2530 เมื่อป็นส่วนต้นทุนแปรสภาพ
ให้กับยางแผ่นรมควันเกรด 1 2 3 4 และ 5 จะมีต้นทุนแปรสภาพสำหรับยางแผ่นแต่ละ
เกรดคือ 1,871,379 7,390,801 26,198,282 7,304,751 และ 3,911,544
บาทตามลำดับ

จากตารางที่ 3.19 แสดงการป็นส่วนต้นทุนแปรสภาพให้กับยางแผ่นรมควันเกรด
ต่าง ๆ ของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออก พบว่าในปี 2531 เมื่อป็นส่วนต้นทุนแปรสภาพ

ต้นทุนแปรสภาพ	เกณฑ์ที่ใช้ปันส่วน	(1) ต้นทุนรวม	(2) ต้นทุนการผลิตที่ได้จากการปันส่วนของยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ				
			1	2	3	4	5
ค่าแรงและค่าใช้จ่ายการผลิต	ปริมาณการผลิต	27,199,357.00	932,411.00	4,256,240.00	15,590,111.00	4,232,085.00	2,188,510.00
ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่นๆ							
ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน	แบ่งเท่ากัน	1,562,400.00	312,480.00	312,480.00	312,480.00	312,480.00	312,480.00
ค่าดอกเบี้ย	ต้นทุนวัตถุดิบ	9,470,000.00	336,988.00	1,500,581.00	5,455,191.00	1,446,186.00	731,054.00
ค่าขนส่ง	ปริมาณการผลิต	8,445,000.00	289,500.00	1,321,500.00	4,840,500.00	1,314,000.00	679,500.00
รวม		19,477,400.00	938,968.00	3,134,561.00	10,608,171.00	3,072,666.00	1,723,034.00
รวมต้นทุนแปรสภาพ		46,676,757.00	1,871,379.00	7,390,801.00	26,198,282.00	7,304,751.00	3,911,544.00
(1) จากภาคผนวก ก.							
(2) ต้นทุนแปรสภาพที่ได้จากการปันส่วนของยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ ได้จากการคำนวณดังนี้							
ค่าแรงและค่าใช้จ่ายการผลิตของยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ			= $\frac{\text{ค่าแรงและค่าใช้จ่ายการผลิต}}{\text{ปริมาณการผลิต}} \times \text{ปริมาณการผลิตของยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ}$				
ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงานของยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ			= $\frac{\text{ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน}}{\text{จำนวนเกรดยางที่ผลิตได้}}$				
ค่าดอกเบี้ยของยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ			= $\frac{\text{ค่าดอกเบี้ย}}{\text{ต้นทุนวัตถุดิบรวม}} \times \text{ต้นทุนวัตถุดิบของยางแผ่นรมควันแต่ละเกรด}$				
ค่าขนส่งของยางแผ่นรมควันเกรดต่างๆ			= $\frac{\text{ค่าขนส่ง}}{\text{ปริมาณการผลิต}} \times \text{ปริมาณการผลิตของยางแผ่นรมควันแต่ละเกรด}$				

ต้นทุนแปรสภาพ	เกณฑ์ที่ใช้ปันส่วน	(1) ต้นทุนรวม	(2) ต้นทุนการผลิตที่ได้จากการปันส่วนของข้างแม่พิมพ์วันเกรดต่างๆ				
			1	2	3	4	5
ค่าแรงและค่าใช้จ่ายการผลิต	ปริมาณการผลิต	26,155,737.00	1,001,151.00	4,827,542.00	14,204,819.00	4,287,654.00	1,834,571.00
ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่นๆ							
ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน	แบ่งเท่ากัน	1,940,400.00	388,080.00	388,080.00	388,080.00	388,080.00	388,080.00
ค่าดอกเบี้ย	ต้นทุนวัตถุดิบ	8,734,500.00	351,431.00	1,635,464.00	4,747,171.00	1,408,560.00	591,874.00
ค่าขนส่ง	ปริมาณการผลิต	9,634,000.00	368,756.00	1,778,139.00	5,232,092.00	1,579,281.00	675,732.00
รวม		20,308,900.00	1,108,267.00	3,801,683.00	10,367,343.00	3,375,921.00	1,655,686.00
รวมต้นทุนแปรสภาพ		46,464,637.00	2,109,418.00	8,629,225.00	24,572,162.00	7,663,575.00	3,490,257.00
(1) จากภาคผนวก ก.							
(2) ต้นทุนแปรสภาพที่ได้จากการปันส่วนของข้างแม่พิมพ์วันเกรดต่างๆ ได้จากการคำนวณดังนี้							
ค่าแรงและค่าใช้จ่ายการผลิตของข้างแม่พิมพ์วันเกรดต่างๆ			= $\frac{\text{ค่าแรงและค่าใช้จ่ายการผลิต}}{\text{ปริมาณการผลิต}} \times \text{ปริมาณการผลิตของข้างแม่พิมพ์วันเกรดต่างๆ}$				
ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงานของข้างแม่พิมพ์วันเกรดต่างๆ			= $\frac{\text{ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน}}{\text{จำนวนเกรดของข้างแม่พิมพ์วันเกรดต่างๆ}}$				
ค่าดอกเบี้ยของข้างแม่พิมพ์วันเกรดต่างๆ			= $\frac{\text{ค่าดอกเบี้ย}}{\text{ต้นทุนวัตถุดิบรวม}} \times \text{ต้นทุนวัตถุดิบของข้างแม่พิมพ์วันแต่ละเกรด}$				
ค่าขนส่งของข้างแม่พิมพ์วันเกรดต่างๆ			= $\frac{\text{ค่าขนส่ง}}{\text{ปริมาณการผลิต}} \times \text{ปริมาณการผลิตของข้างแม่พิมพ์วันแต่ละเกรด}$				

ให้กับยางแผ่นรมควันเกรด 1 2 3 4 และ 5 จะมีต้นทุนแปรสภาพสำหรับยางแผ่นแต่ละเกรดคือ 2,109,418 8,629,225 24,572,162 7,663,575 และ 3,490,257 บาทตามลำดับ

จากตารางที่ 3.20 แสดงการปันส่วนต้นทุนแปรสภาพให้กับยางแผ่นรมควันเกรดต่าง ๆ ของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออก พบว่าในปี 2532 เมื่อปันส่วนต้นทุนแปรสภาพให้กับยางแผ่นรมควันเกรด 1 2 3 4 และ 5 จะมีต้นทุนแปรสภาพสำหรับยางแผ่นแต่ละเกรดคือ 2,063,588 7,749,612 27,011,404 7,640,282 และ 4,162,171 บาทตามลำดับ

4. การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันเกรดต่าง ๆ ของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้และภาคตะวันออก

4.1 การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันเกรดต่าง ๆ ของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้

หลังจากทำการปันส่วนต้นทุนแปรสภาพทุกรายการให้กับยางแผ่นรมควันแต่ละเกรดแล้วจะนำไปรวมกับต้นทุนวัตถุดิบที่เกิดขึ้นจริงของยางแต่ละเกรด ซึ่งเมื่อนำไปหารด้วยปริมาณการผลิตจะได้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันแต่ละเกรดตามตารางที่ 3.21-3.23

จากตารางที่ 3.21 แสดงต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันแต่ละเกรดของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้ปี 2530 พบว่ายางแผ่นรมควันเกรด 1 2 3 4 และ 5 มีต้นทุนการผลิตคือ 15,580,414 352,595,243 1,926,512,439 730,695,367 และ 302,586,087 บาทตามลำดับ และเมื่อหารด้วยปริมาณการผลิตแล้วปรากฏว่าต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันเกรด 1 ถึง 5 คือ 22.62 19.87 19.55 19.13 และ 18.71 บาทต่อกิโลกรัมตามลำดับ

จากตารางที่ 3.22 แสดงต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันแต่ละเกรดของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้ปี 2531 พบว่ายางแผ่นรมควันเกรด 1 2 3 4 และ 5 มีต้นทุน

ตารางที่ 3.20

การปันส่วนต้นทุนแปรสภาพให้ช่างแม่พิมพ์เครื่องเคลือบต่าง ๆ ของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออก ปี 2532

หน่วย: บาท

ต้นทุนแปรสภาพ	เลขที่ที่ใช้ปันส่วน	(1) ต้นทุนรวม	(2) ต้นทุนการผลิตที่ได้จากการปันส่วนของช่างแม่พิมพ์เครื่องเคลือบต่าง ๆ				
			1	2	3	4	5
ค่าแรงและค่าใช้จ่ายการผลิต	ปริมาณการผลิต	27,401,257.00	948,505.00	4,299,411.00	15,683,866.00	4,261,087.00	2,208,388.00
ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น ๆ							
ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน	แบ่งเท่ากัน	2,236,800.00	447,360.00	447,360.00	447,360.00	447,360.00	447,360.00
ค่าดอกเบี้ย	ต้นทุนวัตถุดิบ	9,673,000.00	345,246.00	1,541,108.00	5,547,908.00	1,483,132.00	755,606.00
ค่าขนส่ง	ปริมาณการผลิต	9,316,000.00	322,477.00	1,461,733.00	5,332,270.00	1,448,703.00	750,817.00
รวม		21,225,800.00	1,115,083.00	3,450,201.00	11,327,538.00	3,379,195.00	1,953,783.00
รวมต้นทุนแปรสภาพ		48,627,057.00	2,063,588.00	7,749,612.00	27,011,404.00	7,640,282.00	4,162,171.00

(1) จากภาคผนวก ก.

(2) ต้นทุนแปรสภาพที่ได้จากการปันส่วนของช่างแม่พิมพ์เครื่องเคลือบต่าง ๆ ได้จากการคำนวณดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ค่าแรงและค่าใช้จ่ายการผลิตของ} &= \frac{\text{ค่าแรงและค่าใช้จ่ายการผลิต}}{\text{ปริมาณการผลิต}} \times \text{ปริมาณการผลิตของช่างแม่พิมพ์เครื่องเคลือบต่าง ๆ} \\ \text{ช่างแม่พิมพ์เครื่องเคลือบต่าง ๆ} & \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงานของ} &= \frac{\text{ค่าใช้จ่ายบริหารโรงงาน}}{\text{จำนวนเครื่องเคลือบที่ผลิตได้}} \\ \text{ช่างแม่พิมพ์เครื่องเคลือบต่าง ๆ} & \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{ค่าดอกเบี้ยของช่างแม่พิมพ์} &= \frac{\text{ค่าดอกเบี้ย}}{\text{ต้นทุนวัตถุดิบรวม}} \times \text{ต้นทุนวัตถุดิบของช่างแม่พิมพ์เครื่องเคลือบแต่ละเครื่อง} \\ \text{เครื่องเคลือบต่าง ๆ} & \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{ค่าขนส่งของช่างแม่พิมพ์} &= \frac{\text{ค่าขนส่ง}}{\text{ปริมาณการผลิต}} \times \text{ปริมาณการผลิตของช่างแม่พิมพ์เครื่องเคลือบแต่ละเครื่อง} \\ \text{เครื่องเคลือบต่าง ๆ} & \end{aligned}$$

ตารางที่ 3.21

ต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันแต่ละเกรดของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้ ปี 2530

หน่วย: บาท

ต้นทุนการผลิต	ต้นทุนรวม	ยางแผ่นรมควันเกรด				
		1	2	3	4	5
วัตถุดิบ	3,144,429,000.00**	13,794,000.00	333,034,000.00	1,822,857,000.00	689,969,000.00	284,775,000.00
ต้นทุนแปรสภาพ						
ค่าแรงและค่าใช้จ่ายการผลิต	105,346,103.00***	423,450.00	10,907,035.00	60,588,764.00	23,484,017.00	9,942,837.00
ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่นๆ	78,194,447.00***	1,362,964.00	8,654,208.00	43,066,675.00	17,242,350.00	7,868,250.00
รวมต้นทุนการผลิต	3,327,969,550.00	15,580,414.00	352,595,243.00	1,926,512,439.00	730,695,367.00	302,586,087.00
ปริมาณการผลิต(กิโลกรัม)	171,360,000.00**	688,800.00	17,741,800.00	98,556,000.00	38,200,000.00	16,173,400.00
ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย(บาทต่อกก.)	19.42	22.62	19.87	19.55	19.13	18.71

* จากตารางที่ 3.10

** จากตารางที่ 3.11

*** จากตารางที่ 3.12

ตารางที่ 3.22

ต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันแต่ละเกรดของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้ ปี 2531

หน่วย: บาท

ต้นทุนการผลิต	ต้นทุนรวม	ยางแผ่นรมควันเกรด				
		1	2	3	4	5
วัตถุดิบ	3,334,369,000.00*	12,346,000.00	356,497,000.00	1,926,957,000.00	736,203,000.00	302,366,000.00
ต้นทุนแปรสภาพ						
ค่าแรงและค่าใช้จ่ายการผลิต	92,139,358.00**	355,101.00	9,709,208.00	52,953,654.00	20,452,570.00	8,668,825.00
ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่นๆ	71,990,639.00***	1,366,061.00	8,143,623.00	39,352,659.00	15,834,023.00	7,294,273.00
รวมต้นทุนการผลิต	3,498,498,997.00	14,067,162.00	374,349,831.00	2,019,263,313.00	772,489,593.00	318,329,098.00
ปริมาณการผลิต(กิโลกรัม)	147,900,000.00**	570,000.00	15,585,000.00	85,000,000.00	32,830,000.00	13,915,000.00
ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย(บาทต่อกก.)	23.65	24.68	24.02	23.76	23.53	22.88

* จากตารางที่ 3.10

** จากตารางที่ 3.11

*** จากตารางที่ 3.13

การผลิตคือ 14,067,162 374,349,831 2,019,263,313 772,489,593 และ 318,329,098 บาทตามลำดับ และเมื่อหารด้วยปริมาณการผลิตแล้วปรากฏว่าต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันเกรด 1 ถึง 5 คือ 24.68 24.02 23.76 23.53 และ 22.88 บาทต่อกิโลกรัมตามลำดับ

จากตารางที่ 3.23 แสดงต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันแต่ละเกรดของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้ปี 2532 พบว่ายางแผ่นรมควันเกรด 1 2 3 4 และ 5 มีต้นทุนการผลิตคือ 15,693,628 365,603,529 2,012,729,815 759,927,539 และ 308,462,893 บาทตามลำดับ และเมื่อหารด้วยปริมาณการผลิตแล้วปรากฏว่าต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันเกรด 1 ถึง 5 คือ 24.14 20.31 20.05 19.62 และ 19.04 บาทต่อกิโลกรัมตามลำดับ

จากตารางที่ 3.21 - 3.23 เป็นต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันแต่ละเกรดของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้ เมื่อสรุปต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันแยกตามเกรดในปี 2530 - 2532 ได้ผลสรุปในตารางที่ 3.24

ตารางที่ 3.23

ต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันแต่ละเกรดของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้ ปี 2532

หน่วย: บาท

ต้นทุนการผลิต	ต้นทุนรวม	ยางแผ่นรมควันเกรด				
		1	2	3	4	5
วัตถุดิบ	3,274,817,000.00*	13,844,000.00	345,589,000.00	1,906,554,000.00	718,363,000.00	290,467,000.00
ต้นทุนแปรสภาพ						
ค่าแรงและค่าใช้จ่ายการผลิต	106,552,328.00**	398,040.00	11,025,716.00	61,488,042.00	23,720,140.00	9,920,390.00
ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่นๆ	81,048,077.00***	1,451,588.00	8,988,813.00	44,687,773.00	17,844,399.00	8,075,504.00
รวมต้นทุนการผลิต	3,462,417,405.00	15,693,628.00	365,603,529.00	2,012,729,815.00	759,927,539.00	308,462,894.00
ปริมาณการผลิต(กิโลกรัม)	174,000,000.00***	650,000.00	18,005,000.00	100,410,000.00	38,735,000.00	16,200,000.00
ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย(บาทต่อกก.)	19.90	24.14	20.31	20.05	19.62	19.04

* จากตารางที่ 3.10

** จากตารางที่ 3.11

*** จากตารางที่ 3.14

ตารางที่ 3.24 ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยโดยเฉลี่ยต่อปีของยางแผ่นรมควัน
เกรดต่าง ๆ ของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้

หน่วย : บาทต่อกก.

	ยางแผ่นรมควันเกรด				
	1	2	3	4	5
ปี 2530 *	22.62	19.87	19.55	19.13	18.71
ปี 2531 **	24.68	24.02	23.76	23.53	22.88
ปี 2532 ***	24.14	20.31	20.05	19.62	19.04
ค่าเฉลี่ยต่อปี	23.81	21.40	21.12	20.76	20.21

* จากตารางที่ 3.21

** จากตารางที่ 3.22

*** จากตารางที่ 3.23

จากตารางที่ 3.24 พบว่าต้นทุนการผลิตโดยเฉลี่ยต่อปีของโรงงานขนาดกลางในภาคใต้ของยางแผ่นรมควันเกรด 1 2 3 4 และ 5 คือ 23.81 21.40 21.12 20.76 และ 20.21 บาทต่อกิโลกรัมตามลำดับ

4.2 การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันเกรดต่าง ๆ ของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออก

ในทำนองเดียวกัน การคำนวณต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันเกรดต่าง ๆ ในภาคตะวันออกจะใช้วิธีเดียวกันกับการคำนวณต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันเกรดต่าง ๆ ในภาคใต้ ซึ่งได้แสดงค่าต้นทุนการผลิตไว้ในตารางที่ 3.25 - 3.27

ตารางที่ 3.25

ต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันแต่ละเกรดของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออก ปี 2530

หน่วย: บาท

ต้นทุนการผลิต	ต้นทุนรวม	ยางแผ่นรมควันเกรด				
		1	2	3	4	5
วัตถุดิบ	1,062,337,000.00*	37,803,000.00	168,334,000.00	611,959,000.00	162,232,000.00	82,009,000.00
ต้นทุนแปรสภาพ						
ค่าแรงและค่าใช้จ่ายการผลิต	27,199,357.00***	932,411.00	4,256,240.00	15,590,111.00	4,232,085.00	2,188,510.00
ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่นๆ	19,477,400.00***	938,968.00	3,134,561.00	10,608,171.00	3,072,666.00	1,723,034.00
รวมต้นทุนการผลิต	1,109,013,757.00	39,674,379.00	175,724,801.00	638,157,282.00	169,536,751.00	85,920,544.00
ปริมาณการผลิต(กิโลกรัม)	56,300,000.00**	1,930,000.00	8,810,000.00	32,270,000.00	8,760,000.00	4,530,000.00
ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย(บาทต่อกก.)	19.70	20.56	19.95	19.78	19.35	18.97

* จากตารางที่ 3.16

** จากตารางที่ 3.17

*** จากตารางที่ 3.18

ตารางที่ 3.26

ต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันแต่ละเกรดของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออก ปี 2531

หน่วย: บาท

ต้นทุนการผลิต	ต้นทุนรวม	ยางแผ่นรมควันเกรด				
		1	2	3	4	5
วัตถุดิบ	1,164,414,000.00 ^{**}	46,850,000.00	218,027,000.00	632,855,000.00	187,778,000.00	78,904,000.00
ต้นทุนแปรสภาพ						
ค่าแรงและค่าใช้จ่ายการผลิต	26,155,737.00 ^{***}	1,001,151.00	4,827,542.00	14,204,819.00	4,287,654.00	1,834,571.00
ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่นๆ	20,308,900.00 ^{***}	1,108,267.00	3,801,683.00	10,367,343.00	3,375,921.00	1,655,686.00
รวมต้นทุนการผลิต	1,210,878,637.00	48,959,418.00	226,656,225.00	657,427,162.00	195,441,575.00	82,394,257.00
ปริมาณการผลิต(กิโลกรัม)	49,900,000.00 ^{**}	1,910,000.00	9,210,000.00	27,100,000.00	8,180,000.00	3,500,000.00
ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย(บาทต่อกก.)	24.27	25.63	24.61	24.26	23.89	23.54

* จากตารางที่ 3.16

** จากตารางที่ 3.17

*** จากตารางที่ 3.19

ตารางที่ 3.27

ต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันแต่ละเกรดของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออก ปี 2532

หน่วย: บาท

ต้นทุนการผลิต	ต้นทุนรวม	ยางแผ่นรมควันเกรด				
		1	2	3	4	5
วัตถุดิบ	1,062,794,000.00 *	37,933,000.00	169,325,000.00	609,561,000.00	162,955,000.00	83,020,000.00
ต้นทุนแปรสภาพ						
ค่าแรงและค่าใช้จ่ายการผลิต	27,401,257.00 **	948,505.00	4,299,411.00	15,683,866.00	4,261,087.00	2,208,388.00
ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่นๆ	21,225,800.00 ***	1,115,083.00	3,450,201.00	11,327,538.00	3,379,195.00	1,953,783.00
รวมต้นทุนการผลิต	1,111,421,057.00	39,996,588.00	177,074,612.00	636,572,404.00	170,595,282.00	87,182,171.00
ปริมาณการผลิต(กิโลกรัม)	57,200,000.00 **	1,980,000.00	8,975,000.00	32,740,000.00	8,895,000.00	4,610,000.00
ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย(บาทต่อกก.)	19.43	20.20	19.73	19.44	19.18	18.91

* จากตารางที่ 3.16

** จากตารางที่ 3.17

*** จากตารางที่ 3.20

จากตารางที่ 3.25 แสดงให้เห็นต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันเกรดต่าง ๆ ในปี 2530 ของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออก ยางแผ่นรมควันเกรด 1 2 3 4 และ 5 มีต้นทุนการผลิต คือ 39,674,379 175,724,801 638,157,282 169,536,751 และ 85,920,544 บาทตามลำดับ ได้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันเกรด 1 ถึง 5 คือ 20.56 19.95 19.78 19.35 และ 18.97 บาทต่อกิโลกรัมตามลำดับ

จากตารางที่ 3.26 แสดงต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันเกรดต่าง ๆ ของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออกปี 2531 มีต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันเกรด 1 2 3 4 และ 5 คือ 48,959,418 226,656,225 657,427,162 195,441,575 และ 82,394,257 บาทตามลำดับ เมื่อนำมาหารด้วยปริมาณการผลิตจะได้ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันเกรด 1 ถึง 5 คือ 25.63 24.61 24.26 23.89 และ 23.54 ตามลำดับ

จากตารางที่ 3.27 แสดงต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันเกรดต่าง ๆ ของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออกปี 2532 มีต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันเกรด 1 2 3 4 และ 5 คือ 39,996,588 177,074,612 636,572,404 170,595,282 และ 87,182,171 บาทตามลำดับ เมื่อหารด้วยปริมาณการผลิตจะได้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันเกรด 1 ถึง 5 คือ 20.20 19.73 19.44 19.18 และ 18.91 ตามลำดับ

จากตารางที่ 3.25 - 3.27 เป็นต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันแต่ละเกรดของโรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออกเพื่อสรุปต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันในปี 2530-2532 สรุปผลไว้ในตารางที่ 3.28

ตารางที่ 3.28

ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยเฉลี่ยต่อปีของชาวแผ่นดินรุมควันเกรตต่าง ๆ ของ
โรงงานขนาดกลางในภาคตะวันออก

หน่วย : บาทต่อกก.

	ชาวแผ่นดินรุมควันเกรต				
	1	2	3	4	5
ปี 2530 *	20.56	19.95	19.78	19.35	18.97
ปี 2531 **	25.63	24.61	24.26	23.89	23.54
ปี 2532 ***	20.20	19.73	19.44	19.18	18.91
ค่าเฉลี่ยต่อปี	22.13	21.43	21.16	20.81	20.47

จากตารางที่ 3.28 แสดงค่าต้นทุนการผลิตต่อหน่วยโดยเฉลี่ยต่อปีของโรงงาน
ขนาดกลางในภาคตะวันออกของชาวแผ่นดินรุมควันเกรต 1 2 3 4 และ 5 คือ 22.13
21.43 21.16 20.81 และ 20.47 ตามลำดับ

4.3 การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างของต้นทุนการผลิตชาวแผ่นดินรุมควัน
ในภาคใต้และภาคตะวันออก

เนื่องจากสมมติฐานของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ก็คือ " ค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของ
ชาวแผ่นดินรุมควันเกรตต่าง ๆ ในภาคตะวันออกและภาคใต้ไม่แตกต่างกัน "

เพื่อทดสอบสมมติฐานดังกล่าวจึงได้นำค่าเฉลี่ยของต้นทุนการผลิตในภาคใต้และภาค
ตะวันออกตามตารางที่ 3.29

ตารางที่ 3.29

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันเกรดต่าง ๆ
ในภาคใต้และภาคตะวันออก

หน่วย : บาทต่อกก.

	ค่าเฉลี่ยของต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันเกรดต่าง ๆ				
	1	2	3	4	5
ภาคใต้ *	23.81	21.40	21.12	20.76	20.21
ภาคตะวันออก **	22.13	21.43	21.16	20.81	20.47
ผลต่าง	+1.68	-0.03	-0.04	-0.05	-0.26
มากกว่า +					
น้อยกว่า -					

* จากตารางที่ 3.24

** จากตารางที่ 3.28

จากตารางที่ 3.29 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันแต่ละเกรดในภาคใต้และภาคตะวันออก พบว่าค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันเกรด 1 ในภาคใต้สูงกว่าภาคตะวันออก 1.68 บาทต่อกิโลกรัม ค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันเกรด 2 3 4 และ 5 ในภาคใต้จะต่ำกว่าภาคตะวันออก 0.03 0.04 0.05 และ 0.26 บาทต่อกิโลกรัมตามลำดับ

เพื่อให้การทดสอบสมมุติฐานแบบจะใช้วิธีการทางสถิติในการพิสูจน์ความแตกต่างของต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันแต่ละเกรดของทั้ง 2 ภาค ในการพิสูจน์ค่าความแตกต่างดังกล่าวนี้จะใช้วิธีทดสอบด้วยค่าสถิติ T-Test โดยประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS PC+ สำหรับยาง

แผ่นรมควันเกรด 2 ถึง 5 ส่วนของแผ่นรมควันเกรด 1 ไม่สามารถทดสอบด้วยวิธีนี้ได้เพราะตัวอย่างของโรงงานมีจำนวนน้อยเกินไป

สำหรับการเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันเกรด 1 ระหว่างภาคใต้และภาคตะวันออก เนื่องจากราคาระหว่างภาคต่างกันค่อนข้างมากสำหรับปี 2530 - 2532 ดังนั้นในการทดสอบความแตกต่างของต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันเกรด 1 ระหว่างภาคใต้และภาคตะวันออกจะใช้ค่าเฉลี่ยของต้นทุนการผลิตของทั้ง 2 ภาคเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ ซึ่งโดยปกติค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตระหว่างภาคใต้และภาคตะวันออกมีค่าเกินร้อยละ 10 ของค่าเฉลี่ย จะตัดสินใจได้ว่าค่าเฉลี่ยของต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันเกรด 1 ระหว่างภาคใต้และภาคตะวันออกแตกต่างกัน และผลสรุปการเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันเกรด 1 ระหว่างภาคใต้และภาคตะวันออกดังนี้คือ

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันเกรด 1

หน่วย : บาทต่อกก.

	ปี 2530	ปี 2531	ปี 2532
(A) ภาคใต้	22.62	24.68	24.14
(B) ภาคตะวันออก	20.56	25.63	20.20
(C) ผลรวมค่าเฉลี่ยทั้งหมด	43.18	50.31	44.34
(D) ค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตทั้งหมด	21.59	25.16	22.17
(E) ผลต่างระหว่างภาค	2.06	-0.95	3.94
(F) ร้อยละของผลต่างระหว่างภาค กับค่าเฉลี่ยของต้นทุนการผลิต	9.54	3.78	17.77
(G) ร้อยละของเกณฑ์ในการตัดสินใจ	10.00	10.00	10.00
(H) ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย แตกต่างกัน			*
(I) ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย ไม่แตกต่างกัน	*	*	

หมายเหตุ :-

(A) คือค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของภาคใต้ปี 2530 2531 2532 คือ 22.62
24.68 และ 24.14 บาทต่อกิโลกรัมตามลำดับ

(B) คือค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของภาคตะวันออกปี 2530 - 2532 คือ 20.56
25.63 และ 20.20 บาทต่อกิโลกรัมตามลำดับ

(C) ผลรวมของค่าเฉลี่ยทั้งหมด = ผลรวมของค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วย
ของภาคใต้และภาคตะวันออก

$$(C) = (A) + (B)$$

(D) ค่าเฉลี่ยของต้นทุนการผลิตทั้งหมด = ผลรวมของค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วย
ของภาคใต้และภาคตะวันออก หารด้วย 2

$$(D) = (C) / 2$$

(E) ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างภาค = ผลลบของค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตระหว่าง
ภาคใต้และภาคตะวันออก

$$(E) = (A) - (B)$$

(F) ร้อยละของผลต่างระหว่างภาคกับค่าเฉลี่ยของต้นทุนการผลิตทั้งหมด

$$(F) = (E) / (D) * 100\%$$

(G) ร้อยละของเกณฑ์การตัดสินใจ : เป็นค่าสัดส่วนที่ใช้ในการตัดสินใจ ซึ่งโดย
ปกติมักใช้ร้อยละ 10 ของค่าเฉลี่ยทั้งหมด

(H) (I) คือการตัดสินใจยอมรับว่าต้นทุนการผลิตต่อหน่วยระหว่างภาคใต้และภาคตะวันออก
แตกต่างกันหรือไม่เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การตัดสินใจข้างต้น

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันเกรด 1 ระหว่างภาคใต้ และภาคตะวันออกในปี 2530 - 2532 พบว่า ปี 2530 และ 2531 ต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันเกรด 1 ระหว่างภาคใต้และภาคตะวันออกไม่แตกต่างกัน ส่วนในปี 2532 ต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันเกรด 1 ระหว่างภาคใต้และภาคตะวันออกแตกต่างกัน

สำหรับการพิสูจน์ความแตกต่างระหว่างต้นทุนการผลิตของยางแผ่นรมควันเกรด 2 3 4 และ 5 จะใช้วิธีการทดสอบทางสถิติคือ T-Test และประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS PC+ โดยมีวิธีการทดสอบดังนี้

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ

ค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันเกรดต่าง ๆ ในภาคตะวันออก และภาคใต้ไม่แตกต่างกัน

การพิสูจน์สมมติฐาน

ทำการพิสูจน์สมมติฐานข้างต้นด้วยการนำข้อมูลต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของภาคใต้และภาคตะวันออก ปี 2530 - 2532 ทำการเปรียบเทียบปีต่อปีของยางแผ่นรมควันแต่ละเกรด ในที่นี้ จะขอแสดงรายละเอียดการทดสอบสมมติฐานการเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตต่อหน่วย ปี 2530 ของยางแผ่นรมควันเกรด 3 เพื่อเป็นตัวอย่างในการอธิบาย สำหรับการทดสอบสมมติฐานของยางแผ่นรมควันเกรดอื่น ๆ จะใช้การพิสูจน์ในทำนองเดียวกัน

ตัวอย่างการทดสอบความแตกต่างของต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันเกรด 3 ในภาคตะวันออกและภาคใต้ ปี 2530

ตั้งสมมติฐานว่างและสมมติฐานแย้งดังนี้

H_0 : ค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันเกรด 3 ในภาคตะวันออกและภาคใต้ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันเกรด 3 ในภาคตะวันออกและภาคใต้แตกต่างกัน

กำหนดค่า $\alpha = 0.05$

การทดสอบโดยใช้ค่าสถิติ T-Test¹ ซึ่งได้จากการประมวลผลข้อมูลโดยโปรแกรม SPSS PC+² ซึ่งได้ผลการประมวลดังนี้

The raw data or transformation pass is proceeding
24 cases are written to the uncompressed active file.

Page 4 SPSS/PC+

Independent samples of REGION

Group 1: REGION EQ 1.00 Group 2: REGION EQ 2.00

t-test for: RSS3

	Number of Cases	Mean	Standard Deviation	Standard Error
Group 1	18	19.5361	.519	.122
Group 2	6	19.7283	.545	.223

		Pooled Variance Estimate			Separate Variance Estimate		
F Value	2-Tail Prob.	t Value	Degrees of Freedom	2-Tail Prob.	t Value	Degrees of Freedom	2-Tail Prob.
1.11	.787	-.78	22	.445	-.76	8.25	.470

Page 5 SPSS/PC+

¹ การทดสอบแบบ T-Test คือ การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรสองประชากร

² SPSS PC+ คือ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การตีความหมายของผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS PC+ ดังนี้

Group 1 : ข้อมูลในภาคใต้มีจำนวนตัวอย่าง 18 ตัวอย่าง

Group 2 : ข้อมูลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนตัวอย่าง 6 ตัวอย่าง

Mean : ค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันชั้น 3 ในภาคใต้ เท่ากับ 19.5361 บาทต่อกก. ค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันชั้น 3 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่ากับ 19.7283 บาทต่อกก.

F-Value : คือ การพิจารณาค่าความแปรปรวนของประชากรสองประชากรนั้นแตกต่างกันหรือไม่ จะต้องพิจารณาที่ค่า F-Value หรือค่า 2-Tail Prob โดยแบ่งการพิจารณาได้ 2 วิธี คือ

1. นำค่า F-Value ที่คำนวณได้ คือ 1.11 นำไปเปรียบเทียบกับค่า F-Value ที่เปิดได้จากตารางสถิติโดยใช้ df ที่ $n_1 - 2$ และ $n_2 - 1$ พร้อมค่า α ที่ถูกกำหนดขึ้นมา ถ้าค่า F-Value ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่า F-Value ตามตารางสถิติ จะยอมรับความแปรปรวนของประชากรสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

ในที่นี้ ค่า F-Value จากตารางมีค่าเท่ากับ 4.44 ค่า F-Value ที่คำนวณได้น้อยกว่าค่า F-Value จากตาราง ดังนั้นยอมรับว่าความแปรปรวนระหว่างค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันเกรด 3 ในภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่แตกต่างกัน

2. พิจารณาที่ค่า 2-Tail Prob หรือเรียกว่า ค่า P-Value ที่โปรแกรมคำนวณได้ซึ่งคือค่าความน่าจะเป็นในการยอมรับสมมติฐาน นำไปเปรียบเทียบกับค่า α ที่กำหนด ถ้าค่า 2-Tail Prob มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับค่า α ที่กำหนด จะยอมรับความแปรปรวนระหว่างประชากรสองกลุ่มแตกต่างกัน จากค่า 2-Tail Prob ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.787 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ 0.05 ดังนั้นยอมรับความแปรปรวนระหว่างค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันเกรด 3 ในภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่แตกต่างกัน

Pool : เมื่อพิจารณาค่า F-Value ถ้ายอมรับค่าความแปรปรวนของประชากรสองกลุ่ม
 Variance ไม่แตกต่างกันแล้ว เลือกพิจารณาค่า t-Value จาก Pool Variance
 Estimate Estimate ถ้ายอมรับค่าความแปรปรวนของประชากรสองกลุ่มแตกต่างกัน
 และ เลือกพิจารณาค่า t-Value จาก Separate Variance Estimate การ
 Separate พิจารณาค่าเฉลี่ยของประชากรสองกลุ่มมีวิธีการพิจารณา 2 วิธี คือ
 Variance
 Estimate 1. นำค่า t-Value ที่คำนวณได้ คือ -0.78 ไปเปรียบเทียบกับค่า
 t-Value ที่เปิดได้จากตารางโดยใช้วิธี df จาก Degree of
 Freedom ที่คำนวณได้จากตาราง และค่า α ที่กำหนดไว้ ถ้าค่า
 t-Value ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่า t-Value ที่ได้จากรายจะ
 ยอมรับสมมติฐานว่าง

จากการทดสอบข้างต้น ค่า t-Value จากตารางมีค่าเท่ากับ ± 2.074
 ค่า t-Value ที่คำนวณได้น้อยกว่าค่า t-Value ที่เปิดได้จากตาราง
 ดังนั้น ยอมรับสมมติฐานว่าง คือ ค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่น
 รมควันเกรด 3 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ไม่แตกต่างกัน

2. พิจารณาที่ค่า 2-Tail Prob หรือ ค่า P-Value เปรียบเทียบกับค่า α
 ที่กำหนด ถ้าค่า 2-Tail Prob มีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนด จะยอมรับ
 สมมติฐานว่าง

จากการทดสอบข้างต้น ถ้า 2-Tail Prob เท่ากับ 0.445 มีค่ามาก
 กว่าค่า α ที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นยอมรับสมมติฐานว่างคือ
 ค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันเกรด 3 ในภาค
 ตะวันออกและภาคใต้ไม่แตกต่างกัน

หมายเหตุ ในที่นี้จะขอเลือกพิจารณาค่า 2-Tail Prob หรือ ค่า P-Value ในการ
 ทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควัน
เกรดที่ 2 3 4 และ 5 ปี 2530 - 2532

ดังที่ได้อธิบายไว้แล้วข้างต้น นำข้อมูลคือ ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควัน
แยกตามเกรดต่าง ๆ ของภาคใต้และภาคตะวันออก นำไปประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS PC⁺
สรุปผลการทดสอบได้ดังต่อไปนี้

1. ตารางที่ 3.30 แสดงผลสรุปการคำนวณตามสมมติฐาน ปี 2530
2. ตารางที่ 3.31 แสดงผลสรุปการคำนวณตามสมมติฐาน ปี 2531
3. ตารางที่ 3.32 แสดงผลสรุปการคำนวณตามสมมติฐาน ปี 2532

หมายเหตุ การตั้งสมมติฐานเพื่อการทดสอบคือ

H_0 : ค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันเกรด a ในภาคตะวันออก
และภาคใต้ไม่แตกต่างกัน ($a=2-5$)

H_1 : ค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันเกรด a ในภาคตะวันออก
และภาคใต้แตกต่างกัน ($a=2-5$)

กำหนดค่า α เท่ากับ 0.05

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ คือ T-Test

ตารางที่ 3.30 แสดงผลสรุปการคำนวณตามสมมติฐาน ปี 2530

	ช่างผ่านรมควันเกรดที่			
	2	3	4	5
ภาคใต้				
- จำนวนโรงงาน (โรง)	17 *	18 *	18 *	17 *
- ค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิต (บาทต่อกก.)	19.87	19.53	19.19	18.88
ภาคตะวันออก				
- จำนวนโรงงาน (โรง)	6	6	6	6
- ค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิต (บาทต่อกก.)	20.05	19.72	19.44	18.96
ค่า 2-Tail Prob	0.488	0.445	0.340	0.783
ค่า α ที่กำหนด	0.05	0.05	0.05	0.05
ยอมรับ H_0	*	*	*	*
ปฏิเสธ H_0				

* เหตุที่จำนวนโรงงานแตกต่างกันเนื่องจากมีโรงงานบางแห่งผลิตช่างผ่านรมควันได้เพียง 3 เกรดเท่านั้น

ตารางที่ 3.31 แสดงผลสรุปการคำนวณตามสมมติฐาน ปี 2531

	ช่วงผ่านรมควันเกรดที่			
	2	3	4	5
ภาคใต้				
- จำนวนโรงงาน (โรง)	17	18	18	17
- ค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิต (บาทต่อกก.)	24.18	23.83	23.56	23.27
ภาคตะวันออก				
- จำนวนโรงงาน (โรง)	6	6	6	6
- ค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิต (บาทต่อกก.)	24.59	24.28	23.89	23.55
ค่า 2-Tail Prob	0.434	0.363	0.518	0.622
ค่า α ที่กำหนด	0.05	0.05	0.05	0.05
ยอมรับ H_0	*	*	*	*
ปฏิเสธ H_0				

ตารางที่ 3.32 แสดงผลสรุปการคำนวณตามสมมติฐาน ปี 2532

	ชางแผ่นรมควันเกรดที่			
	2	3	4	5
ภาคใต้				
- จำนวนโรงงาน (โรง)	17	18	18	17
- ค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิต (บาทต่อกก.)	20.04	19.87	19.58	19.22
ภาคตะวันออก				
- จำนวนโรงงาน (โรง)	6	6	6	6
- ค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิต (บาทต่อกก.)	19.67	19.34	19.06	18.55
ค่า 2-Tail Prob	0.235	0.255	0.264	0.163
ค่า α ที่กำหนด	0.05	0.05	0.05	0.05
ยอมรับ H_0	*	*	*	*
ปฏิเสธ H_0				

จากตารางที่ 3.30 จะพบว่า การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันเกรด 2 3 4 และ 5 ในภาคใต้และภาคตะวันออกปี 2530 นั้น ค่าเฉลี่ยของต้นทุนการผลิตต่อหน่วยยางแผ่นรมควันเกรด 2 3 4 และ 5 ในภาคใต้มีค่าเฉลี่ยต้นทุนต่อหน่วย คือ 19.87 19.53 19.19 และ 18.88 บาทต่อกิโลกรัม ตามลำดับ ส่วนในภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยสำหรับยางแผ่นรมควันเกรด 2 3 4 และ 5 คือ 20.05 19.72 19.44 และ 18.96 บาทต่อกิโลกรัม ตามลำดับ เมื่อใช้หลักสถิติทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยตามหลักเกณฑ์ที่อธิบายไว้ข้างต้น ปรากฏว่าในปี 2530 ค่า 2-Tail Prob ของยางแผ่นรมควันเกรด 2 3 4 และ 5 เท่ากับ 0.488 0.445 0.340 และ 0.783 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ 0.05 สำหรับยางแผ่นรมควันทุกเกรด ดังนั้นค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันเกรด 2 3 4 และ 5 ในภาคตะวันออกและภาคใต้ไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

จากตารางที่ 3.31 จะพบว่า การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันเกรด 2 3 4 และ 5 ในภาคตะวันออกและภาคใต้ ปี 2531 นั้น ค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันเกรด 2 3 4 และ 5 ในภาคใต้ คือ 24.18 23.83 23.56 และ 23.27 บาทต่อกิโลกรัม ตามลำดับ ส่วนในภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันเกรด 2 3 4 และ 5 คือ 24.59 24.28 23.89 และ 23.55 บาทต่อกิโลกรัม ตามลำดับ เมื่อใช้หลักสถิติในกรอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยตามหลักเกณฑ์ที่อธิบายไว้ข้างต้น ปรากฏว่าในปี 2531 ค่า 2-Tail Prob ของยางแผ่นรมควันเกรด 2 3 4 และ 5 เท่ากับ 0.434 0.363 0.518 และ 0.622 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ 0.05 สำหรับยางแผ่นรมควันทุกเกรด ดังนั้นค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันเกรด 2 3 4 และ 5 ในภาคตะวันออกและภาคใต้ไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

จากการนิรนัยจะเห็นว่า สมมติฐาน H_0 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% สำหรับค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันเกรดต่าง ๆ ในปี 2530 - 2532 แสดงว่า

"ค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันแยกตามเกรดต่าง ๆ ในภาคตะวันออกและภาคใต้ไม่แตกต่างกัน"

จากตารางที่ 3.32 จะพบว่า การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของ
 ยางแผ่นรมควันเกรด 2 3 4 และ 5 ในภาคตะวันออกและภาคใต้ในปี 2532 นั้น ค่าเฉลี่ย
 ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันเกรด 2 3 4 และ 5 ในภาคใต้ คือ 20.04
 19.87 19.58 และ 19.22 บาทต่อกิโลกรัม ตามลำดับ ส่วนในภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ย
 ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันเกรด 2 3 4 และ 5 คือ 19.67 19.34
 19.06 และ 18.55 บาทต่อกิโลกรัมตามลำดับ เมื่อใช้หลักสถิติทดสอบความแตกต่างของ
 ค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยตามหลักเกณฑ์ที่อธิบายไว้แล้วข้างต้น ปรากฏว่าในปี 2532 ค่า
 2-Tail Prob ของยางแผ่นรมควันเกรด 2 3 4 และ 5 เท่ากับ 0.235 0.255
 0.264 และ 0.163 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ 0.05 สำหรับยางแผ่น
 รมควันทุกเกรด ดังนั้นค่าเฉลี่ยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของยางแผ่นรมควันเกรด 2 3 4
 และ 5 ในภาคตะวันออกและภาคใต้ไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่น 95%